

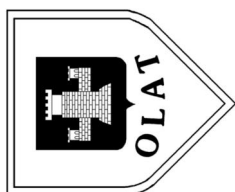
CLUBBLAD WSV OLAT

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

30e jaargang ♦ no 8 ♦ september 2004

OLAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij NBWB-KNAU-NFV (IVV)

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎040-2110413
 e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters
 Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling
 De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 wesseling.j@inter.NL.net
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
**Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen**
 -❖-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws september 2004

Voorwoord: Marinus van Roosmalen 4
Mededelingen van het bestuur: Joop Wesseling..... 5
Ledenadministratie: mutaties .....
Verjaardagen 6
 Deelnemers vierdaagsen: Nijmegen en Apeldoorn..... 7
Initiatiefgroepen: Wandelcafé programma 8
 Wandelen op Dinsdag .....
Commissies: 9
Clubreizen: programma 2004..... 13
LPS: Clubkampioenschap stand en programma .....
 OLAT-Deelnemers aan de Kempenlandtocht 10
 Sectie Lange Afstand .....
 Agenda snelwandelen .....
 Een tropische Kempenlandtocht: Klaas Bakker 10
 Gesprek met een wandelaar, door: Kees van Vessem..... 11
 Na 40 keer Nijmegen, voor de eerste keer Apeldoorn: Connie Raijmakers . 12
 KWD: een driedaagse met contrasten. Peter vd Ven 13
 Hallo wandelaars, door Inge 14
 Reis naar 'Down Under' 3: Peter van de Ven..... 15
 Compliment aan de route-uitzetters: Arie de Jong..... 18
 Wandelen en wat ik zoal tegenkom (7): Christiaan Koehler..... 19
 Haervejvandrigen: Constant Dedel..... 20
 De Luxemburg-gangers van Theo Tromp: door Peter vd Ven 22
 Hel van de Luttenberg: Piet Jansens 23
 Verder: Nijmegen 2004: Ad v Asten; Het Graaf van Hornepad: Willemien
 Hietland: 21^e Int. Kempische Wandeldagen: Coos Verburg en Henri Floor.

Voorloft: Ergens tijdens de vakantie 2004
 Verder foto's van: Christiaan Koehler, Peter v/d Ven, Piet Jansens, Willemien
 Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de wsv OLAT.

<p><u>Ledenadministratie:</u> Jet van den Bersselaar Postbus 6155 5600 HD Eindhoven ☎ 040-252 4404 j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl</p> <p><u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404</p> <p><u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471 298</p> <p><u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎0413-212161</p> <p><u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Verdaagse verzorging:</u></p> <p><u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214</p> <p><u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl</p> <p><u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Tjeu en Lies v/d Kerkhof Conny Nakken</p>
---	--	---	---

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221
e-mail: paul.canters@hetnet.nl
Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
e-mail: OLAT-LPS@zonnet.nl
Henk Plasman
Hans de Vries
Theo Tromp

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767

Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl

Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775
Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
e-mail:
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 16 september voor plaatsing in ons oktobernummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

september 2004
JAARGANG 30, NR. 8

Voorwoord

Inmiddels is de vakantieperiode voorbij en zijn we alweer volop bezig met onze dagelijkse bezigheden. Veel OLAT-vrijwilligers waren in de afgelopen periode van ontspanning bezig met het zich op de een of andere manier inzetten bij diverse evenementen. Denk daarbij maar aan de vierdaagse van Apeldoorn en Nijmegen, en de Kempische Wandeldagen. Al deze medewerkers wil ik hartelijk danken. Tijdens de 4-daagse van Apeldoorn heeft Conny met een groepje vrijwilligers voor het eerst de OLAT-wandelaars daar verzorging gegeven. En dat is een succes gebleken.

Tijdens de Nijmeegse 4-daagse werd dit jaar de verzorging georganiseerd door Martin en Marielle van der Velden. Wij hopen volgend jaar weer op hun medewerking te mogen rekenen.

Op donderdagavond voorafgaande aan de KWD ging om 20.00 uur de Kempelandtocht van start met 70 deelnemers op de 110 km. Om 23.00 uur startten nog eens 46 wandelaars om 80 km te gaan wandelen.

Ondanks het warme weer zijn de Kempische Wandeldagen weer succesvol verlopen. Omdat het zuiden dit jaar pas laat op vakantie mocht, bleef het aantal inschrijvingen iets achter, maar met 1446 wandelaars mogen we niet mopperen. Zelf heb ik ook 3 dagen meegewandeld en ik heb genoten van de prachtige natuur in de omgeving rond Geldrop. Van veel wandelaars hebben we ook positieve reacties gekregen over de goede organisatie van dit evenement door OLAT.

We zijn nu bezig met het afronden van de voorbereidingen voor het inwandelen en de opening van het Airbornepad Market Garden van 17 t/m 21 september. We zijn nu nog volop bezig met het aanbrengen van de markeringen. Tegen de tijd dat jullie dit in ons clubblad lezen zijn we nog slechts een paar dagen verwijderd van de opening, en daarna kan iedereen het pad gaan bewandelen. Ik wens jullie alvast veel wandelplezier op het nieuwe wandelpad.

Vergeet ook niet om op zaterdag 18 september onze Lichtstad avondwandeling in Eindhoven te bezoeken, dit jaar vieren we 60 jaar bevrijding.

Tot volgende maand

Marinus van Roosmalen, voorzitter

Gelukwens aan onze nieuwe Centurions

C 1004 en C 1005 Connie en Huub Raijmakers;

C 1007 Hugo Prinsen; C 1008 Ernst Westerhoff; C 1009 Boetje Hulselan;

C 1010 Dietmar Adam; C 1011 Peter Koolen.

Verzending OLAT-nieuws.

Vanaf nu wordt de verzending van het OLAT-Nieuws verzorgd door Lies en Thieu van der Kerkhof in Weert dit met ondersteuning van Conny Nakken.

De adresgegevens worden aangeleverd door Jet van den Bersselaar en de druk blijft in vertrouwde handen van Ton Niëns.

Huldiging

De KNBLO Regio Brabant-Zeeland is voornemens, zoals ze dit elk jaar doet, om de 4-Daagse deelnemers in november te huldigen.

Diegene die hiervoor in aanmerking komen moeten voor de 5^e,10^e,25^e,40^e,50^e,of zelfs de 60^e maal de 4 daagse reglementair hebben volbracht.

U kunt zich schriftelijk opgeven bij: Joop Wesseling
De Turfkamp 6
5258 EN BERLICUM

Statuten

Een afgevaardigde van het bestuur heeft in de afgelopen maanden een voorstel tot wijziging van de statuten en het huishoudelijk reglement voorbereid.

De basis hiervoor waren de statuten en het huishoudelijk reglement van 1987. U zult dus begrijpen dat een opfrisser dringend noodzakelijk was.

De gewijzigde statuten en het reglement zullen in de ledenvergadering van 20 november 2004 besproken worden.

De uitnodiging en de stukken voor de ledenvergadering zult u ruim van tevoren ontvangen.

Bij goedkeuring zal aansluitend de akte bij de notaris passeren.

Tot zover de mededelingen van de bestuurstafel, blijf wandelen.

Groeten

Joop Wesseling

IN MEMORIAM**Jan Vermeulen**

Jan mocht 73 jaar worden

Samen met zijn vrouw Trees deed Jan vaak mee aan onze winterserie wandeltochten, maar we leerden Jan vooral kennen tijdens de Ardennenwandelingen.

Hij was dan altijd omringd door een groepje wandelaars dat op hem vertrouwde als er zich onverwacht moeilijke situaties voordeden. Jan wist niet van wijken en hij bleef actief tot aan zijn laatste reis.

Wij zullen hem erg missen.

Wij wensen Trees en allen die hem dierbaar waren veel sterkte.

wandelsportvereniging OLAT

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar: Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

☎040-2524404 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U

dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

OLAT-MUTATIES over de maanden juli / augustus 2004.**ADRESWIJZIGING :**

H.J.R. Verhagen

nieuwe adres : Hoogakker 5

5541 ES Reusel

T. van Duijn

nieuw adres : New Yorkdreef 21

3564 KE Utrecht

F.J.A. van Wijk

nieuw adres : Tony van Stipdonkiaan 15

5673 BM Nuenen

AANMELDINGEN :

Mevr. Ine Spijkers,	De Melter,	5737 AL Lieshout,	geb. dat. : 21 juli 1957
Mevr. Lisette Bens – Duijx,	Picardihof 18,	5627 HL Eindhoven,	geb. dat. : 22 mei 1962.
Mevr. Franka van Venrooy,	Crommenacker 8,	5737 RP Lieshout,	geb. dat. : 23 februari 1957.
Mevr. Christine van Brussel,	Revershof 17,	5737 AM Lieshout,	geb. dat. : 8 mei 1950.
Dhr. Peter Kentie,	Haringvliet 11,	5626 CK Eindhoven,	geb. dat. : 11 september 1955
Mevr. Ellen Kentie-Werkhoven,	Haringvliet 11,	5626 CK Eindhoven,	geb. dat. : 17 juli 1957.
Mevr. Betsie v/d Vliet,	Elendil 34,	5663 RC Geldrop,	geb. dat. : 25 mei 1955.
Dhr. Jo Lepoutre,	Dorpstraat 46,	5386 AN Geffen,	geb. dat. : 28 juli 1945.
Mevr. Miranda Vossen - Kursten,	Poelruiter 14,	6023 EC Budel-Schoot,	geb. dat. : 14 augustus 1978.
Mevr. Laura van Laarhoven,	Jacob Roggeveenstraat,	5223 VM 's Hertogenbosch,	geb. dat. : 6 augustus 1978.
Mevr. Ceciel Honings,	Pankenstraat 11,	5521 VA Eersel,	geb. dat. : 14 januari 1954
Mevr. Bea Molenaar,	Jacques Perkhove 7,	3438 PS Nieuwegein,	geb. dat. : 19 oktober 1958
Mevr. Leny Boender,	Zeeasterstraat 20,	3222 XR Hellevoetsluis,	geb. dat. : 29 juli 1948
Dhr. Mart Vlamincx,	Lokert 39,	5632 PK Eindhoven,	geb. dat. : 7 maart 1950.
Mevr. Marjo van den Berg,	Oud Bodegraafseweg 24e,	2411 HS Bodegraven,	geb. dat. : 8 september 1951
Mevr. Betsie Geerts,	St. Lambertusweg 92,	5291 AB Gemonde,	geb. dat. : 6 december 1947
Mevr. Marjolein Steenbakkers,	Julianastraat 64,	5738 AN Mariahout,	geb. dat. : 11 januari 1959
Dhr. Rudi Polman,	Alessandria 1,	6904 NA Zevenaar,	geb. dat. : 6 januari 1963
Mevr. Angela Steenbakkers ,	De Jongsingel 38,	5492 CS St-Oedenrode,	geb. dat. : 27 februari 1965
Dhr. Frans-Joseph van den Heuvel,	Lidwinahof 81,	5683 DP Best,	geb. dat. : 21 november 1963

OPZEGGINGEN :

A.T.H.M. van Boxtel uit Haaren, per :30-09-2004; H. en M. Jager uit Eindhoven. per : 30-09-2004.
A. Timmermans uit Liempde. per : 28-06-2004; A. van Helmond uit Asten. per : 30-09-2004
A. en M. Ploegmakers uit Eindhoven. per : 30-09-2004; E. Trienekens uit Eindhoven. per : 30-09-2004
G. F.M. Heijmans uit Eindhoven. per : 30-09-2004

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

september

15	Bert Vloet	Uden
15	Maria van Stratum	Best
16	M. Paardekooper	Valkenswaard
16	René van Keulen	Geffen
16	Hanny Klumpkens	Eindhoven
16	Trijnie v/d Schans	Eindhoven
17	Peter Mariën	Bladel
17	Andre Geerts	Eindhoven
18	Henk Verhagen.	St. Michielsgestel
18	Joop Schijf	's-Gravenhage
18	Piet Huyberts	St-Oedenrode
19	Dorine Dekker	Eindhoven
20	Ria van Gestel	St. Michielsgestel
21	Lydia de Ligt	Utrecht
21	Bert van Deursen	Rosmalen
22	José Cleven	Heeze
23	Theo Leysner	Eindhoven
24	Sjef Koolen	Nederweert
24	Coby Cissen - v.d. Ven	Eindhoven
25	Leo Buijtenweg	Eindhoven
25	Ria van den Bogaart	Helmond
25	Maria van Emden	Eindhoven
25	Theo van Boxmeer	Boekel.
26	Jan Passchier	Krommenie
26	Nellie de Bie	Nistelrode
26	Jan Soetens	Veldhoven
26	Arie Evegroen.	Ouderkerk a/d IJssel
27	Piet de Ruijter	Breda

27	Harrie de Wit	Eindhoven
27	Jos de Jong	Oisterwijk
28	Tonny vd Rijt -van Gerwen	St-Oedenrode
28	Caroline Vernie	Maasbracht
29	Henk. Mikkers	Heeze
30	Sjef van Gestel	Eindhoven

oktober

1	Louis Claassen	Eindhoven
2	Jan Vissers	Eindhoven
2	Jan Hendrix	Weert
2	Hennie Maathuis	Eindhoven
3	Johan Wijdeven	Veghel
3	Tiny Roefs	Veldhoven
3	Mia Vaassen Janssen	Valkenswaard
3	Annemieke Rensen	Raamsdonksveer
3	Tonny Vogels	Uden
4	Frans Peters	St-Oedenrode
4	Agnes Knops Taubert	Gemonde
5	Vera Klaassen	Riethoven
5	Harrie de Bont	Waalre
6	Mart Douven	Ospel
7	Ilone Douma	Berkel en Rodenrijs
8	Jans Griethuyzen-v. Schaik	Hazerswoude
8	Eduard Dix	Ede
8	Jan de Wit	Veghel
8	Rien van de Rijt	St-Oedenrode
9	Mariet Ahlers -Geurts	Eindhoven

9	Theo Lormans	Leunen-Venray	12	Maurice Stassen	Eindhoven
9	Rina van der Heijden	Veghel	12	Dirk Smit	Soest
10	Mariet Douven Mackus	Ospel	12	Anny van Veggel	Deurne
11	Hans Promper	Helmond	13	Francien van Berkel	Erp
12	Ruud van Woensel	O.W.en Middelbeers	14	Anja van de Rijt	St-Oedenrode

OLAT-DEELNEMERS 88^e VIERDAAGSE VAN NIJMEGEN

Frans Mostert	43	Peter Mathijssen	17	Maria van Hoek	7
Conny Raymakers	42	Piet v.d. Laar	17	Marleen Otterdijk	7
Piet Selten	42	Joop Krul	17	Piet van Buul	7
Huub Raymakers	36	Wilma Timmermans	17	Corry v/d Burgt	6
Constant Dedel	34	Tonny van Neerven	16	Hugo Prinsen	6
Jan van der Zanden	32	Servee Derks	16	Jan de Wit	6
Theo Tromp	32	Erik Dikken	15	Lambert Lieffering	6
Toos van de Boom	30	Sjoukje v.d. Heuvel	15	Martina de Wit	6
Bert Timmermans	29	Wim Lubberding	16	Piet Boudewijns	6
Henk Verbeek	29	Elly Borst	16	J. Meulendijks	5
Jan van Hogeloon	29	Annie Beekmans	15	Henk Plasman	5
Christine van Bussel	28	Anton Leygraaf	15	Evert van Ampting	5
Ben Duin	28	Hanny Klumpkens	14	Mieke v. Eert	5
Peter van de Ven	27	Jack van Dongen	14	Regina Bakker	5
Piet de Ruijter	27	Jan Soetens	14	Rien van Ginkel	5
Ton Schenkelaar	27	Piet Roijackers	14	Marca Neelen	4
Jeannette van Boerdonk	26	Ton van Dijk	14	Sander Frijters	4
Ad Verbakel	25	Ad Mollen	13	Alexandra van Wulp	4
Coos Verburg	25	Arie Evegroen	13	Tiny Hurkens	4
Henk Frijters	24	Fred Fisser	13	Jan van Loon	4
Klaas Bakker	23	Rianne Couwenberg	13	Corrie van Loon	4
Ad van Asten	22	Wim Coolen	13	Peter Koolen	3
Wim Kennis	22	Hans van Ginkel	12	Fonny van Buul	3
Wim Peters	22	Ronald Menting	12	Inge van Egmond	3
Hans Bontekoe	21	Harry Rijkers	11	Mieke van Buul	3
Ted Liebrechts	21	Rien v.d. Rijt	11	Peter van Buul	3
Maria van Stratum	20	Sjef van Gestel	11	Ronald van Oort	3
Marian Janze	20	Theo Klanke	11	Martien Janssen	3
Paul Koks	20	Christiaan de Vries	11	Ad Martens	2
Willy Timmermans	20	Tiny Bakker	11	Regina Martens	2
Frans Smits	19	Ron van Dijk	11	Franka Venrooy	1
Henk Vink	19	Ber Stijnen	10	Ton Dorn	1
Jans van Griethuizen	19	Jan Philipsen	10	Ria Vredendregt	?
Kees Mol	19	Ria van Gestel	10	Richard Klein Bentink	1
Maria Sleuwen	19	Ron Timmermans	10	Pe Everaerts	1
Theo Gijzen	19	Willemien Hietland	10	Nancy Buckx	1
Wim Brooijmans	19	Tine Blanken	10	Alfred Verkoelen	?
Ernst-Jan van Eck	19	Jaap Blanken	9	Noud Wijn	1
Caroline Dinissen-Vernie	18	Marco Timmermans	9	Sjannie van Hoof-van Bussel	1
Jo Akker	18	Nelly Leygraaf	9	Joke Donders-Jansen	1
Johan v.d. Hoogenhoff	18	Ria Hageman	9	Janet van Gennip	1
Frances Rouppe vd Voort	17	Ernst Westerhoff	9	Corrie Tiersma	1
Riek van Hattum	17	Lida de Boer	8		
Jac. Duizer	17	Rob Keetlaer	8		
Louis Vernie	17	José Schimmel	7		

OLAT-DEELNEMERS 51e 4-DAAGSE APELDOORN

Marian Janze	34	Riek van Hatem	23	Martha Rodenburg	23
Wim Bakker	25	Jan Rodenburg	23	Henri Floor	20

Bert Timmermans	19
Ria Vredenburg	19
Theo Tromp	19
Wilma Timmermans	19
Willemien Konink-Hietland	18
Ad Koertjens	17
Willy Timmermans	17
Gerrit de Gier	15
Coos Verburg	15
Pia Kersten	13
Frans Smits	12
Harold Janssen	12
Henk Vink	11
Wim Lubberding	11
Piet van de Voort	10
Lida de Boer	10
Arie Evergroen	9

Ron Timmermans	9
Arie van Veen	8
Marco Timmermans	8
Andre Loos	7
Anneke de Zwart	7
Anton Leygraaf	7
Jan Hogeloon	7
Jan Soentens	7
Nelly Leygraaf	7
Peter v.d. Ven	7
Tjeu v.d. Kerkhof	7
Emile Terheggen	6
Toon van Wordragen	6
Annelies Hellings	4
Jelte van der Zee	4
Loek Labout	4
Corry van Loon-v.Riel	3

Jan van Loon	3
Marca Neelen	3
Ronald Menting	3
Theo Klanke	3
Wim van de Kerkhof	3
Evert van Ampting	2
Connie Raijmakers	1
Huib Raijmakers	1
Maria van Sleeuwen	1
Mario van der Kruis	1
Tony van Duijn	1
Maria v.d Hoogenhoff	1
Coby Cissen-vd Ven	1
Truus Maas	1
Joop Krul	1

Wij feliciteren de deelnemers aan beide Vierdaagse met het behaalde succes.

INITIATIEFGROEPEN:

HET WANDELCAFE 2004 OP DE 3^E WOENSDAG VAN DE MAAND

Woensdag 15 september zaal Strandbad Nuenen, Enodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer onder leiding van Jo Willems

20.45-21.45 uur Lezing en Dia Tour Airborne Wandelpad Market Garden

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen

Woensdag 20 oktober café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze Sluitingavond seizoen

19.00 uur start zaklamp wandeling van 6 kilometer

20.45-21.45 uur Dia La Palma een wandelparadijs

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen

Kosten voor leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen. Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een kijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Méér informatie?

Truus v. Vessem tel 040-2110413,

Jos Scheepers tel 0495- 535848

Zomerprogramma 2004 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
14-sep	van Eindhoven naar Heeze	NS station, centrumzijde	5611 AC	Eindhoven
28-sep	het Rulse laarzenpad	manege Meulendijks, Strabrechtseheideweg 6	5591 TZ	Heeze
12 okt.	Buulder Aa route	café Boszicht, Past.Thijssenlaan 1	6029 RL	Sterksel
26 okt.	Achter 't Achtereind	pannenkoekhuis "de Clown", Valkenswaardseweg 31a	5595 XB	Leende

COMMISSIES

Data clubreizen 2004

Weekend 25/26 september 2004

Eifel JHB Gerolstein

Mürtenbach-Gerolstein, Gerolstein-Daun

Zaterdag 23 oktober 2004

GR 512

Diest - Houwaart

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand door overmaking van het bedrag op **gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert**, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft ontvangen, kan informatie worden gevraagd tot vrijdagavond bij Toon van Wordragen, telefonisch bereikbaar op ☎ 0495-537775

Afmelding op ☎ 0495-537775

Bij afmelding **tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht** kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag (minus €1,10) dan worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kosten.

Informatie en inschrijfadres: Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert,

☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand Clubkampioenschap per 23 augustus

1	12215	Ernst Westerhoff	31	1870	Johan v/d Hoogenhoff	62	610	Piet van Buul
2	10525	Boetje Huliselan	32	1795	Herman Claude		610	Marcelino Sobczak
3	8500	Theo Klanke	33	1780	Servee Derks	64	580	Rini Welten
4(1)	8035	Hanny Klumpkens	34(3)	1760	Henny vd Haring		580	Tini Hurkens
5	7990	Hans de Vries	35	1685	Ad Verbakel	66	530	Dietmar Adam
6	7450	Klaas Bakker	36	1465	Ben Duin	67	515	Henk Plasman
7	6890	Hugo Prinsen	37(4)	1460	Marca Nelen	68(9)	500	Jeannette v Boerdonk
8	6870	Henk Vink	38	1410	Wim v/d Wittenboer	(9)	500	Jans v Griethuizen
9	5760	George v/d Boogerd	39(5)	1360	Reny Heymans		500	Cees Punselie
10(2)	5385	Connie Raijmakers	40	1355	Theo Tromp	71(11)	425	Annelies Hellings
	5385	Huub Raijmakers	41(6)	1260	Anja van Kempen	72	385	Bert Timmermans
12	5235	Mart Douven	42	1240	Louis Claassen	73	380	Wim Brooymans
13	4970	Wim van Gemert	43(7)	1140	Mariet Douven-Mackus		380	Louis Vernie
14	4735	Sjef Koolen		1140	Theo Gijzen	(12)	380	Caroline Dinnissen
15	4260	Erik Dikken	45	1120	Joop Krul	(12)	380	Anita Camp
16	4055	Piet de Ruiter	46	1080	Evert van Ampting		380	Ad van Asten
17	4050	Pe Everaerst	47	1020	Marco Timmermans		380	Ben Smeenk
18	3835	Frits Mennen	48	960	Jan van Boerdonk		380	Jack Hendriks
19	3740	Ad Martens		960	Hans v Ginkel	(12)	380	Riet Emans
20	3240	Rob Keetlaer		960	Gerard Meeuws		380	Rien v Ginkel
21	2825	Ad Mollen	51	935	Wim Peters		380	Fred Fisser
22	2765	Frances Rouppe v/d Voort	52	900	Stephan Gauer	(12)	380	Toos vd Boom
			53	890	Piet Bernaerts	(12)	380	Mariet v Ampting
23	2660	Cor vd Heijden	54	800	Frits van Duijnhoven	85	250	Ton van Dijk
24	2580	Richard van der Pol	55	760	Gerrit Legierse	(17)	250	Jet v/d Berselaar
25	2545	Peter Koolen		760	Wim Coolen	(17)	250	Lineke v/d Gaag
26	2385	Co Tops		760	Hans Bontekoe	(17)	250	Margriet Fischer
27	2320	Paul Canters	58	750	Henny v Megen		250	Tjeu v/d Kerkhof
28	2205	Ron Timmermans	59	680	Hans Brongers	90(20)	50	Inge Mol v. Egmond
29	2100	Cees Mol	60	650	Rolf Craanen			
30	2000	Alfred Verkoelen	61(8)	630	Doortje v/d Akker			

OLAT-Deelnemers Kempenlandtocht

110 km: totaal aantal deelnemers 70.

Marcelino Sobczak, Hans de Vries, Ad Martens, Connie Raijmakers, Huub Raijmakers, Hanny Klumpkens, Claude Herman, Henk Vink, Ernst Westerhoff, Cor van der Heijden, Johan van den Hoogenhoff, Piet van Buul, Louis Claassen, Boetje Huliselan, Klaas Bakker, Frances Rouppe van der Voort, Paul Canters, Hugo Prinsen, Theo Klanke.

80 km: totaal aantal deelnemers 46.

Erik Dikken, Piet de Ruijter, Cees Mol, Mart Douven, Alfred Verkoelen, George van de Boogerd, Gerard Meeuws, Rini Welten, Jan van Boerdonk, Pe Everaerts, Evert van Ampting, Marca Nelen, Wim van Gemert, Co Tops, Rob Keetlaer, Tini Hurkens, Hans van Ginkel.

Competitieprogramma 2004 OLAT-clubkampioenschap

10-sep	Etten Leur	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur
10-sep	Zeewolde	L.A.	110 km	410	bonus <18 uur
10-sep	Haaksbergen	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur
11-sep	Waalwijk	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur
17-sep	Bergeijk	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur
18-sep	N'megen-R'dam	L.A.	160 km	500	
24-sep	Leerdam	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur
25-sep	Bennekom	Eur	100-125 km	300-325	

Voor startlocaties, -tijden en andere voorwaarden zie de kalender van de Sectie Lange Afstand en/of het LWP OLAT-leden die met succes hebben deelgenomen aan een tocht uit ons competitieschema vragen wij dat te melden aan **Ad van Asten: tel: 0499-473767 e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl**

Een wekelijkse update van het puntenklassement vindt u op: <http://members.chello.nl/a.asten1/kampioen.htm>

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	Informatie
26 september	Best	Gen. Mich.	Baanwedstrijd 3.000 en 5.000 m. Sportpark Naestenbest 13.30 uur
3 oktober	Tilburg	HvB/RWV	Nederlands.en Belgisch kampioenschap 50 km snelwandelen. 11.00 uur

De Sectie Lange Afstand

kende onderscheidingen toe aan:

Long Distance Walker

067 Rien Minheere, Middelharnis, RWV/WS'78
068 Nicole Nacken, Helmond, St. Willibrord

Master Long Distance Walker

038 Wil van Dooren, Tilburg, Hart van Brabant
039 Erwin Smilde, Gouda, RWV
040 Cor Brassier, Krommenie, NHWB

Een tropisch warme Kempenlandtocht

Van 5 op 6 augustus 2004.

Door: Klaas Bakker

Midden in de nacht, net voordat we Bergeijk bereiken, komen we de eerste tijd-/thermometer tegen waarop we kunnen aflezen dat het 02.19 uur is en 21° C. Even later zijn we in een ander Bergeijk en daar is het ook 21° en weer een hele tijd later komen we in Riethoven waar het nog steeds 21° is. Buiten de dorpskernen, in het open veld is het voelbaar frisser, maar als we dan weer tussen de bossen lopen is daar de warmte duidelijk blijven hangen en voelt broeierig aan. En met deze inleiding heb ik het niet eens over de dag die zou volgen gehad!

Dit is de tweede keer dat de Kempenlandtocht samen met de Kempische Wandeldagen wordt gehouden. Op donderdagavond om 20.00 uur vertrekken er bij De Kievit in Geldrop 70 wandelaars om een afstand van 110 km te gaan wandelen. Om 23.00 uur zullen daar nog eens 46 wandelaars starten voor een tocht van 80 km.

Het parkoers van de eerste 75 km is gelijk aan dat van vorig jaar. De krijtpijlen van toen staan er niet meer. Er zijn nieuwe pijlen aangebracht door dezelfde voorlopers als vorig jaar: Hugo Prinsen, Theo Klanke en Paul Canters. De

nieuwe pijlen dragen nu een 'O' aan de staart in plaats van de 'K', waardoor vorig jaar veel wandelaars in verwarring geraakten bij de Kennedymars van Bergeijk.

Wij krijgen voor alle zekerheid ook een parkoersbeschrijving mee, er is een kans op onweersbuien en dan zijn krijtpijlen zo van de weg gespoeld. Die buien kregen we niet, het is zelfs een heldere nacht met sterren en de maan komt er ook bij, weliswaar op halve kracht maar het geeft toch wat licht in de duisternis.

Evenals vorig jaar wandel ik met Cor v.d Heijden. De eerste 26 km, tot de caférust leggen we iets sneller af dan vorig jaar. Een cola gaat er dan wel in, 's nachts koffie drinken valt bij mij verkeerd. Dan gaan we weer op stap naar de volgende caférust in Riethoven. Eerst komen we door het

natuurgebied De Malpie, we wandelen daar over een goed geasfalteerd fietspad met veel kronkels en kleine hoogteverschillen. Tussen al die bomen is het erg donker. Maar daar heeft Cor iets op gevonden, hij heeft een mijnwerkerslamp op z'n hoofd gezet en dat helpt!

De meeuwenkolonie, die vorig jaar zo'n kabaal maakte, horen we nu niet. Waren ze vertrokken of zijn ze afgeschrikt door het felle lichtschijsel dat nu door de bossen dwaalt.

Aan het eind van de fietspad bereiken we een wagenrust, we hebben 36 km afgelegd. Hier komen de 80 km-wandelaars er ook bij.

Ook de caférust in Riethoven bereiken we iets eerder dan verwacht. Voor de caférusten hebben we een consumptiebon meegekregen en in deze cafés kunnen we daarvoor kiezen uit tomaten- of groentesoep. Met nog een colaatje erbij moet dat voldoende zijn.

Als we in Riethoven onze weg vervolgen wijst de torenklok 04.00 uur aan. We wandelen richting Waalre en komen langs de Volmolen, waarvan de dubbele schoepen rustig hun rondjes draaien, zelfs op dit vroege morgenuur.

Op bijna 50 km, weer een wagenrust; we zien dan de zon als een grote rode bol net tussen de boomtoppen aan de horizon opkomen. Dit stadium duurt maar heel kort, want spoedig staat hij vol en hoog aan de hemel op ons neer te branden.

We komen langs 'De Hut van Mie Pils' en gaan over het fietspad langs de A2 richting Eindhoven. Net voordat we rechtsaf gaan onder de snelweg door, komen we bij de wagenrust die voor ons gele en chocolade vla, een stuk meloen, een mars en drinken in verschillende smaken in de aanbieding heeft. De afstand die we daar hebben afgelegd is 65 km.

We wandelen door een buitenwijk van Eindhoven en gaan dan richting Geldrop, waar we iets voor 08.00 uur aan-

komen in de kantine van de hondenclub. Daar staat een pastamaaltijd voor ons klaar. Het smaakt goed en een tweede portie gaat er zelfs nog in. Voor de verwerking neem ik toch ook maar een cola en om 08.30 uur staan we weer buiten om aan de laatste 35 km te beginnen. Het is tevens de eerste dag van de Kempische Wandeldagen.

De eerste wagenrust bereiken we al na 4 km.

Daarna volgt een lang, zonnig en schaduwloos parkoers langs maïsvelden en over zandpaden. Je waant je in Afrika op het heetst van de dag. En die tweede wagenrust wil maar niet komen!

Eindelijk op 14 km is daar de verkoeling van extra vocht, een punt vlaai en een stuk meloen. Maar de wespen zijn er ook en die maken het ons knap lastig. Christ Klaasen wuift met een poloshirt de wespen weg zodat we even rustig kunnen zitten.

Dan gaan we weer verder, er zijn maar weinig dagwandelaars op dit deel van het parkoers. Misschien hebben ze vanwege het warme weer voor de 25 km gekozen, of ze zijn al gepasseerd, want wij zijn nu wat later dan vorig jaar.

Onderweg staat een tuinsproeier aan, dat water komt net over de beukenhaag rond de tuin. We wachten tot de sproeier ons bereikt. Druipend nat gaan we weer verder, maar nu van het verkoelende water.

In de weilanden onder de hagen zoeken de koeien elkaars gezelschap voor wat koelte en de schapen liggen herkauwend in een lange streek schaduw van een bos.

Vanaf de tweede wagenrust tot de caférust is ruim 19 km. Voor de deelnemers aan de 110 en 80 km van de Kempenlandtocht is hier een extra rustpost tussenin gezet, waar we met dit warme weer dankbaar gebruik van maken.

In het centrum van Nuenen geeft een thermometer 28° C in de schaduw aan, dat zal op schaduwloze zandpaden wel enkele graden hoger zijn.

De caférust slaan we niet over en daarna is het nog ruim 10 km naar de finish. Officieel zit hier nog één wagenrust tussen, maar als ik me goed herinner zat er nu ook weer een extra stop voor de wandelaars van de Kempenlandtocht tussen. Maar waar dat was weet ik niet precies meer, maar we zijn er in ieder geval aangegaan!

Dan heeft Cor een dipje en even later ik weer en zo helpen we elkaar naar de eindstreep, want pittig is deze tocht wel!

Gelukkig is er op de laatste kilometers betrekkelijk veel schaduw en eindelijk, een uur later dan vorig jaar, komen we om 15.00 uur aan de finishlocatie te Geldrop.

Eerst melden we ons af, dan gaan we douchen. Het water is eigenlijk te warm, maar het zelf regelen van de kraan is er tegenwoordig niet meer bij, want het water moet vanwege het salmonellagevaar een bepaalde temperatuur hebben. Achteraf probeer ik me maar wat te verkoelen met het straaltje uit de waterkraan van de wasbak.

Ernst en Boetje zijn net voor ons binnengekomen, en met Boetje mag ik in alle comfort mee terug naar huis rijden.

Voorlopig heb ik even genoeg gewandeld!

Gesprek met een wandelaar.

Geen 'breaking news' van CNN, geen krantenkoppen, zelfs geen radio-interview met Omroep Brabant, maar Piet 'wie kent hem niet' Royakkers uit Nuenen heeft op 31 mei tijdens de bossentocht in Someren de 10.000^e kilometer in zijn wandelboekje aangetekend.

Niets bijzonders, zul je zeggen, maar gezien zijn hoge leeftijd (hij is 78), zijn relatief korte wandeltijd en de manier waarop hij zijn kilometers bijeen sprokkelt is het leuk om eens een praatje te maken met een bescheiden man en bescheiden wandelaar.

Als ik binnen kom staat de koffie gereed. Piet schenkt in. Bets, z'n vrouw is aan het poetsen, maar komt er later bijzitten.

Geen wereldprestatie.

Piet is geen man van het grote gebaar. Vele kleintjes maken een grote is meer op hem van toepassing. Zo is zijn kortste wandeling slechts 10 km (avondvierdaagse in Nueneen) en zijn langste wandeling 42,5 km (bossentocht in Someren). Toevallig eenzelfde tocht als waarbij hij zijn 10.000e km heeft voltooid.

Ik mag graag wat rondwandelen in de bossen rondom Nueneen, zegt Piet en eigenlijk ben ik altijd min of meer een 'thuiswandelaar' gebleven. Zo heb ik ook nooit in het buitenland gewandeld. Die 10.000 km vind ik de moeite waard omdat het voor mij een mijlpaal is, geen wereldprestatie. Een mens loopt nu eenmaal wat af in zijn leven, maar doelgericht wandelen vind ik veel leuker. Nog leuker is het wanneer je alles bijhoudt en opschrijft. Ik mag graag eens terugbladeren in mijn wandelboekjes. Mijn eerste geregistreerde wandeling was 15 jaar geleden, toen ik al 63 was. Daarna heb ik alles voetje voor voetje bij elkaar getippeld met veel kleine wandelingen.

Het 'geregistreerd' wandelen is begonnen toen Gerda Cornelissen, een gildezuster van het St. Anna Gilde in Nueneen graag de vierdaagse wilde lopen, maar geen wandelmaatje had. Toen haar man zei "je mag best met m'n vrouw gaan wandelen, als je maar niet met haar gaat lopen" zijn we op 18 juli 1989 gestart met de 30 km van de vierdaagse in Nijmegen. Inmiddels zitten er 15 vierdaagsen op. Alleen in 1996 heb ik wegens ziekte verstek moeten laten gaan.

Niet buiten het boekje.

Tot de mooiste wandelingen reken ik de Kempische Wandeldagen en uiteraard de Vierdaagse, waar alles mee begonnen is en waaraan ik verslingerd ben geraakt en die ik niet graag zou willen missen.

Verder wandel ik het liefst alleen en in m'n eigen tempo. Alleen met groepswandelingen zoals de dinsdagwandelingen van OLAT en de processietocht van Valkenswaard naar Handel moet ik met het groepstempo mee.

Wandel je wel eens 'buiten je boekje'?

Zelden of nooit; zoals gezegd wandel ik wel eens in de bossen rondom Nueneen, maar de rest wordt allemaal opgetekend. Ik ben nu bezig met mijn 21^e wandelboekje. In 't begin schreef ik alleen het hoognodige op, zoals datum, plaats en - niet te vergeten - de kilometers. Later

kwamen daar de verhalen, de foto's en de stickers bij.

Nog later - nu sinds een jaar of acht - kwamen daar de wandelverslagen weer bovenop.

Van de meest interessante wandelingen maak ik een verslag en stuur dat naar de redactie van het OLAT-Nieuws. Omdat ik niets aanlever per computer moet Ad van Asten alles opnieuw intikken.

Ad, hierbij bedankt voor alle moeite!

Zijn er nog andere zaken waar je actief bij betrokken bent?

Wat schrijven betreft heb ik wel eens een verslag geschreven van een nachtelijke groepswandeling van Nueneen naar 's Hertogenbosch voor het parochieblad. Verder ben ik 25 jaar bestuurslid van het Gilde en 50 jaar actief als kerkcollectant. Je weet, ik ben nu 78, dus al jaren 'een mens in ruste', dan loop je letterlijk en figuurlijk niet meer zo hard alles wat nieuw is achterna...

Piet, een laatste vraag. Het geheim van veel wandelen?

Daarover kan ik kort zijn: goeie voeten, goeie schoenen.

Piet, nog veel kilometers en vooral veel mooie wandelingen toegewenst.

Kees van Vessem

Na 40 keer Nijmegen voor het eerst Apeldoorn

Heel, heel lang geleden ging ik, net als veel andere Nijmegenaren, op pad voor de enige echte Vierdaagse in Nijmegen. En na een paar jaar kreeg ik gezelschap van Huub. Tot het begin van dit jaar bestond er voor ons eigenlijk maar één Vierdaagse: de Nijmeegse, hoewel we natuurlijk ook wisten van de Apeldoornse variant.

Dit jaar wilden we Apeldoorn ook wel eens mee maken. We hadden er al die jaren ook het nodige van gehoord: prachtige routes, veel zwaarder dan Nijmegen, veel minder druk. We waren erg benieuwd, hoe het zou bevalen.

Na vier dagen wandelen door de bossen en over de heidevelden rond Apeldoorn vroeg een goede wandelvriend: "En .....?" "Niet te vergelijken", was ons antwoord.

De routes in Apeldoorn over bosspaden zijn prachtig, maar we misten wel de gezellige drukte van de dorpen rond Nijmegen.

Zwaarder is het wel met al die heuveltjes en al dat zand, maar toch leek het minder stoer zonder groepen militairen. Er zijn inderdaad veel minder deelnemers in Apeldoorn, maar desondanks was het behoorlijk druk op de routes. Minder deelnemers maakt dat er ook veel minder rustgelegenheden en toiletvoorzieningen zijn en daar moesten we toch wel erg aan wennen. Maar wat was het daarom fijn dat er iedere dag een verzorgingspost van OLAT was. En hoewel in het blad stond dat het eenvoudige post zou zijn, waren wij heel erg blij met die post, speciaal voor OLAT-leden. Iedere dag konden we bij

Conny en Johan terecht voor soep, koffie of thee. En iedere dag kregen we alle aandacht van de kleine Shirley. En ook dat was dus weer heel anders dan in Nijmegen, maar zeker zo gezellig.

Het is wel duidelijk: ondanks alle pluspunten van Apeldoorn, geven wij voorlopig de voorkeur aan Nijmegen. Maar misschien gaan we ook weer eens terug naar Apeldoorn, maar dan hopen we wel dat er een eenvoudige verzorgingspost van OLAT zal zijn!

Connie Raijmakers

KWD 2004: een driedaagse met contrasten

Voor mij alweer de zestiende keer, dat ik bij "mijn cluppie" kom wandelen. Toch deed ik deze keer iets voor de eerste keer: na-inschrijven. Van Ad kreeg ik het verzoek om verslag te doen van dit gebeuren. Hij weet echter dat ik en nog enkele anderen op een andere manier wandelen dan de meeste deelnemers, waardoor de lezer een vertekend beeld krijgt van de werkelijkheid. Daarom beperk ik mij slechts tot enkele voorvallen waar die andere "goede" schrijvers zeker geen verslag van zullen doen.

Gelukkig was het niet zo heet als een jaar geleden, hoewel de derde dag aardig in de richting van de 33 graden ging werd dat behoorlijk gecompenseerd door de zaterdag met 22 graden en stortregens, die meer dan twee uur duurden. Nog een spannende ervaring had ik met een achttal Belgen,

hebben ze allemaal hun best gedaan om ons aan ons natje en ons droogje te helpen, maar Lodewijk Zwennes doet dit al zoveel jaar, dat ik hem toch noem. En met dank aan het Eindhovens Dagblad, Piet en Nelly Timmermans hebben het ook al 15 jaar op het 35-kilometer-parcours "volgehouden".

Overigens vond ik de belangstelling van de schrijvende pers gering, slechts een paar artikelen op de zondag en de donderdag van tevoren, maar wat maakt het uit,

"wij" zitten stevig in het zadel tussen Nijmegen en de Heuvelandtochten, het organisatiecomité mocht voor de zoveelste keer meer dan 1000 personen inschrijven.

Op de eerste dag nog een streeker gezien op het terras van café Schafrath in Nueneen, die persoon kon de verleiding van de vijver voor het terras niet weerstaan. Hij "moest" overigens wel, want iemand was zo vriendelijk om zijn sportbroekje buiten bereik neer te leggen. De tweede bloterik was slimmer, want die had zijn onderbroek nog aan!

Streeker in Nueneen

Een kleine blikseminslag op 10 m afstand

meter-parcours op te gaan (ik was ingeschreven voor de 25 kilometer). Hier kwam ik pas na 10 minuten achter, maar dit kan ik de parcoursbouwer niet verwijten (Ad, bedankt!), want op elke pijl die na de splitsing hing werd extra de afstand aangegeven. Ik begeef me op glad ijs door medewerkers in de verzorging met namen te noemen, uiteindelijk

----- Original Message -----

From: B.P. Huisman

To: keestruus.v.vessem@12move.nl

Sent: Tuesday, July 27, 2004 7:03 PM

Subject: vierdaagse

Langs deze weg zeg ik u hartelijk dank voor de gezellige rustplaats tijdens de Vierdaagse Nijmegen. Vooral voor de zeer vriendelijke wandelaarsprijzen, want dat maak je echt wel anders mee.

Ook voor de zitjes die u steeds gereed had staan, ondanks de drukte was er bijna altijd wel een gaatje te vinden om even bij te komen. Onder de bijlage vindt u een door mij gemaakt Vierdaagse gedicht. U mag dit eventueel gebruiken in een clubblad of dergelijk, mits onder vermelding van mijn naam en woonplaats.

Ik wens uw vereniging alle goeds toe en bij leven en welzijn weer tot volgend jaar in Nijmegen.

Met vriendelijke groeten, Bert Huisman

(bestuurslid, redacteur en webmaster van de SGWB)

Vierdaagse gedicht - Ode aan Nijmegen

Genieten van een vroege start
Dat is toch heel apart;
Genieten van de dronken jeugd
Dat doet een ieder deugd;
Genieten van al die mensen langs de weg
Op de stoep en stoel en achter de heg;
Genieten van het muziekgeweld
Wat menig oortje kwelt;
Genieten van zon en regen
Vooral op vlakke wegen;
Genieten van het kind met het zakje snoep
Er is genoeg voor de hele groep;
Genieten van het soldatenkoor
Dan loop je vanzelf wel door;
Genieten van de pijn in je p... voeten

Ach, je zult toch verder moeten;
Genieten van de lucht van bier
Dan weer daar, dan weer hier;
Genieten van de rust bij OLAT
Die je tweemaal tegenkwam op je pad
Genieten van het Nijmeegse rijk
Door bos, langs wei en over de dijk;
Genieten van je slaapttekort
Je raakt er bijna van ingestort;
Genieten van komkommer in stukken
Dan moet het toch wel lukken;
Genieten van.... Ja wat nog meer
Volgend jaar doen we het nog een keer.

Bert Huisman, Ermelo, juli 2004

Hallo wandelaars

Op maandag 19 juli zijn Piet, Kees en ik met nog 2 mensen uit Breda omstreeks 9.00 uur naar Nijmegen vertrokken om daar deel te nemen aan de 4-Daagse. Wij kwamen tegen 11.30 uur aan bij De Ganzenheuvel. Met de routeplanner van Corné lukte het Piet om in een oogwenk ter plaatse te komen!

Het werd een leuke dag. We hadden ruim de tijd om in de stad wat rond te kijken voordat we om 14.00 uur naar de bijeenkomst van de Gouden Kruisdragers gingen. Daarna hebben we iets gegeten bij De Heerlijkheid, dat was vlakbij een spiegelattractie op de Waalkade. Door een niet al te slimme zet van Kees brak hij daar nog bijna zijn nek.

Met Marcella ben ik 's avonds nog even naar Waalkade gelopen. Toen we terug kwamen, was Kees al bijna in slaap gevallen, want hij was best moe. Tegen 10.30 uur lag ik ook op bed. Ik werd nog een paar keer wakker van de spanning voor morgen.

Op dinsdagmorgen is Kees rond 05.30 uur van start gegaan op de 40 km en ik startte om 07.45 uur samen met Margo op de 30 km

Het bleef die morgen nog een uurtje of zo droog, maar om een uur of negen begon het te regenen. Op de Waalbrug haalden Jan en Tineke uit Breda ons in. We zijn toen een heel eind samen opgelopen. Opeens begon ik Duitse kerstliedjes te zingen. Dat kwam vanwege het weer. Ik dacht echt dat het 20 december was in plaats van een zomerdag in juli. Iemand die ik niet kende begon te applaudisseren, maar Jan zei: 'Nou tot morgen.' Een geintje moet toch kunnen, ook al regent het!

Kees heb ik onderweg niet gezien, hij had geen tijd om te wachten. Kees was om 13.45 uur al binnen en hij had ook Piet niet gezien. Margo en ik waren om 15.45 uur binnen. We hadden gezellig gelopen ondanks het slechte weer.

's Avonds is het nog mooi weer geworden en zijn Kees en ik een stukje gaan wandelen in de stad. We zaten bij de stadsbrouwerij, die nog haar eigen bier brouwt, toen er een mooie ballon over de Waalkade kwam.

Bij De Ganzenheuvel hebben we daarna nog iets gedronken en zijn toen gaan slapen, want de volgende morgen moesten we gezond weer op.

Op woensdagmorgen was Kees al rond 04.00 uur op de been en ik om 06.30 uur. Rond 7.45 uur gingen Margo en ik

door: Inge Mol van Egmond

naar de start. Vandaag liepen we naar Wijchen en Beuningen. Best mooi. Sjannie had nog gebeld dat ze bij De Weegbree zat, maar daar was ze niet aanwezig toen ik langs kwam. Wij waren rond 11.10 uur op de Markt in Wijchen bij de post van de Sprong voor onze 2^e rust. Om 11.30 uur wandelden we weer verder en kwamen door Beuningen en Weurt. Het was geweldig mooi weer. Omstreeks 15.00 uur waren we binnen. Kees was Piet onderweg kwijt geraakt. 's Avonds zijn we nog iets gaan drinken voordat we gingen slapen om er de volgende dag weer tegen te kunnen.

Donderdagmorgen was Kees weer vroeg op om de bergen te gaan beklimmen. Het was de dag van Groesbeek.

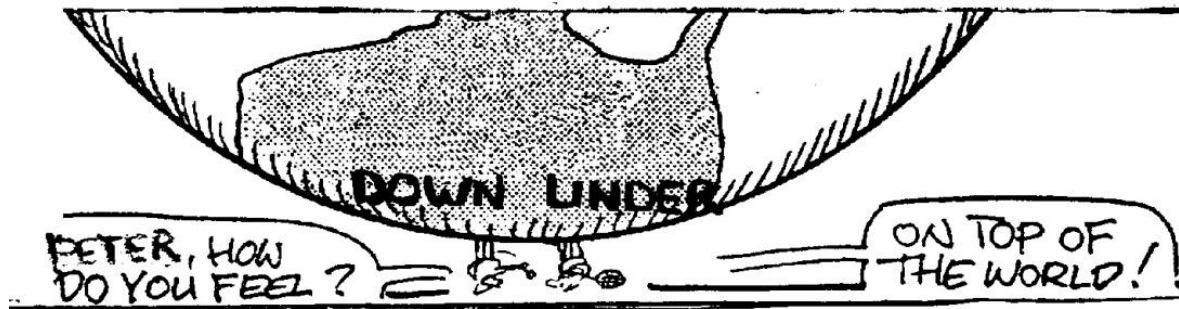
's Morgens was het wat mistig, dat vond ik wel jammer vanwege het uitzicht. Maar later kwam de zon er nog door en het werd mooi weer. Ik was vanmorgen om 07.40 van start gegaan. Tijdens de wandeling kreeg ik een leuk sms-je van mijn oudste zus, die oma was geworden van een meisje. Met Nikkie, vader Carlo en moeder Nicolle gaat het uitstekend. Mijn ouders zijn nu 'overgrootouders', Kees en ik 'oudoom en -tante'. Dat zijn ook mooie momenten om te beleven tijdens de Vierdaagse. Vandaag had ik er een goed tempo in zitten en kwam rond 11.45 uur bij de verzorgingspost van de Sprong, dat is een post voor wandelaars uit Breda e.o. Na 20 minuten stapte ik daar weer op. Onderweg liep ik nog even aan bij de RET uit Rotterdam en bij OLAT. Om 13.50 uur was ik terug op de Wedren. Kees en Piet had ik onderweg niet gezien. Op deze derde wandeldag hadden Piet en Kees elkaar blijkbaar weer teruggevonden. Ik was al een heel tijdje daarvoor bij De Heerlijkheid neergestreken toen zij daar eindelijk omstreeks half vier aankwamen. Zoals reeds gezegd, het weer werd vandaag toch nog mooi. Rond 22.30 uur zijn we gaan slapen, om morgen voor de laatste etappe gezond weer op te kunnen staan.

Op vrijdagmorgen was Kees als gewoonlijk weer vroeg uit de veren om er weer een 40-ger tegenaan te gooien. Vandaag zou hij over de pontonbrug bij Cuyk gaan en dan naar Malden. Een paar uur later dan Kees, was ik ook uit de veren en kon nog wat opruimen voordat ik naar de start ging om aan mijn laatste 30 km van de Vierdaagse te beginnen. Margo en ik hadden ongeveer 10 km gewandeld toen we bij de Sprong aankwamen voor verzorging.

Voor Kees en mij was het toch best een bijzondere dag omdat Carlo en Nicolle uit Chaam een mooie en gezonde baby hadden gekregen. Ik vond het zo mooi dat dit tijdens de Vierdaagse plaats vond. Eigenlijk zou ik er direct naartoe hebben gewild, maar de intocht langs de hoofdtribune is zo fantastisch dat ik die ook niet wilde missen. Tijdens de intocht kreeg ik mooie bloemen van iemand namens marsleider Wim Jansen en Miel Termont. Ik vertelde dat ik erg moe was en blij dat ik de finish had gehaald. Zaterdagmorgen omstreeks 10.30 uur zijn Piet, Kees en ik weer naar Breda vertrokken. Thuis hadden we het nog druk.

Wij moesten even naar de verjaardag van onze hulp die 75 jaar werd maar nog niet met pensioen wil. Zo'n verjaardag mag je niet overslaan. Om 15.15 uur hadden we een informeel samenzijn op het stadskantoor van Breda. Daarna ging iedereen weer zijn weg. Tot slot wil ik OLAT en De Ganzenheuvel bedanken voor de goede zorgen die wij tijdens de 4-Daagse mochten ontvangen. Ook de verzorgingsposten onderweg van OLAT, RET en de Sprong bedankt voor de zorg en oppeppers. Mensen ga zo door. Jullie wandelvriendin Inge Mol van Egmond.

REIS NAAR 'DOWN UNDER', 7 MAART-1 APRIL, deel 3

Door: Peter van de Ven

'Maandag 21 maart'.....Die avond in een primitief restaurantje gegeten. Er was in de buurt van onze lodge nog een pub, waar het volgens Frans en Irene Kayatoe de avond daarvoor erg gezellig was, want daar kwamen vogels van diverse pluimage (ik bedoel dus mensen!), maar omdat dit stadsdeel op haar retour was, was het lokaal nu gesloten. Gelukkig was het na vijf uur weer droog geworden, zodat we op ons overnachtingadres nog van de zelf ingekochte drank konden genieten.

Ik ben er tijdens de redactievergadering niet op geweest, en ook "in de wandeling" heeft niemand er een opmerking over gemaakt, maar ik ben de vorige week zo maar "uit de bocht gevlogen" door op vrijdagmorgen om 0.15 uur naar bed te gaan en 7.30 uur later op zaterdagmorgen wakker te worden. Zelfs een pietje-precies in mijn directe omgeving heeft me er niet op gewezen! Daarom begin ik nu, na de laatste keer op een maandag geëindigd te zijn, op maandag 22 maart:

We zouden weer een grotere rit maken, landinwaarts naar het zuidwesten. In het begin, bij de stop in Singleton, motregende het nog, maar toen we het Yengo National Park binnen reden, begon de zon al aan kracht te winnen. Er zaten veel bochten in de weg, en we passeerden veel geblakerde bomen. Er had daar een brand gewoed over een lengte van misschien wel dertig kilometer. Hier in Nederland een ramp, maar daar is het nog geen 10.000ste gedeelte van het oppervlak van het werelddeel. Bij het Yellowmunda Regional Park kwamen we aan bij de Great Dividing Range, een bergrug van 3200 kilometer, die parallel loopt met de hele oostkust van het continent. Tussen kust en bergrug ligt een strook van gemiddeld 65 kilometer vruchtbaar land.

Rond vier uur arriveerden we in Katoomba, dat gezien wordt als het centrum van de Blue Mountains. Ons motel lag nog geen 500 meter van het bezoekerscentrum en het uitzichtpunt "The Three Sisters".

's-Avonds in een restaurantje gegeten waar je zelf (alcoholische) drank mee mocht brengen.

The three Sisters

Dinsdag en woensdag 23-24 maart: Deze dagen hebben we genoten van een van de mooiste natuurgebieden in New South Wales. Vanuit het uitzichtpunt kon je al zien dat het een vrij groot gebied was, bijna helemaal overdekt met bossen. Het probleem is wel, dat men, om beneden bij de bossen te komen, langs steile rotswanden via passen moet afdalen, en dat een aantal van die passen afgesloten waren wegens onderhoud, of dat ze net een paar weken geleden afgesloten waren (qua seizoen zaten we nu aan het eind van de zomer, te vergelijken met September in Nederland). Het wandelen beperkte zich daarom tot de rand van het gebied, waardoor een dagtocht nauwelijks tot de mogelijkheden behoorde.

Dat blauw van die bergen is mij niet opgevallen, maar het heeft iets te maken met oliedeeltjes die door de eucalyptusbomen uitgestoten worden en waarin het zonlicht reflecteert.

De eerste ochtend maakten we gebruik van enige vervoermiddelen, die ook door de toeristen uit Sydney gebruikt werden, die hier slechts voor een dag kwamen kijken. Zo hoefden we maar een kilometer te lopen om met de Scenic Railway op een heel kort traject 300 meter naar omlaag te gaan. Daar beneden liepen we door de jungle, maar wel over aangelegde houten loopbruggen, dus een “oerwoudexpeditie” was het zeker niet.

Op enkele plaatsen stonden bezienswaardigheden langs de route, die ons er op wezen dat, voordat het toerisme hier doorbrak, mijnbouw (kolen) de belangrijkste bron van inkomsten was.

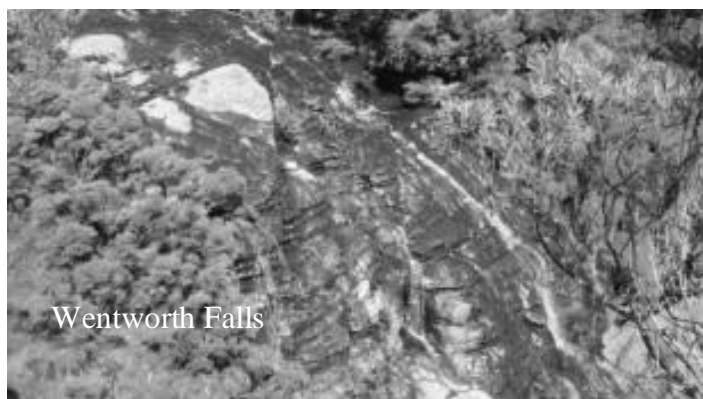
Iets minder snel gingen we een half uur later weer naar boven met de Scenic Scender, een berglift-cabine. Er was ook nog een Scenic Skyway, dan hang je 300 meter boven de afgrond, en heb je ook nog een mooi uitzicht op de Katoomba Falls.

's-Middags gingen we met een busje naar het vlakbij gelegen Leura Village, waar we bij de Conservation Hut enkele trajecten wandelden, de Overcliff Walk en de Under-

Undercliff walk

cliff Walk. De eerste wandeling voerde ons overwegend tussen struiken en bomen door, de tweede was mooier, met veel vergezichten over de vallei, en uitzicht van boven op de Wentworth Falls, een waterval die zich kon meten met

Wentworth Falls

de eerder genoemde Katoomba Falls.

De volgende dag maakten we een ritje met de stoomtrein over de Zig Zag Railway. Wij gingen met de elektrische trein naar het Zig Zag Railway Station, dat aan de spoorlijn Sydney-Lithgow ligt. Daar konden we op de stoomtrein overstappen in het Bottom Point Station. Nou ja, overstappen: we moesten een uur wachten. Wat dat betreft was de andere helft van de groep beter af, want die waren al drie kwartier eerder ingestapt, zonder wachttijd. 20 minuten later moest overigens iedereen uitstappen, want bij het Top

Zig Zag Railway

Points Station moest de locomotief naar de andere kant van de rijtuigen gerangeerd worden. Maar dat ging vrij snel, en het is een mooie gelegenheid om foto's te maken. Het landschap waar we door reden was best aantrekkelijk (hoogviaducten), maar de trein boeide toch het meest.

Op de terugweg naar Katoomba hebben we de Mount Cook nog bezocht. Vanaf deze heuvel (hoogte plm. 300 meter) had je een prachtig

uitzicht over de laagvlakte. Op de top stond een obelisk, ter herinnering aan het feit dat een kleine 200 jaar geleden (1813) drie ontdekkingsreizigers voor het eerst de Blue Mountains doorkruist hadden.

15 kilometer verderop deden we nog een ander bezoekerscentrum van de Blue Mountains aan, en daar kregen we

Blue Mountains

geen spijt van. Adembenemende uitzichten, wat voel je je als mens toch nietig bij zoveel hectaren fantastische natuur! In de vooravond kregen we in “The Edge”, een panorama-bioscoop, alles wat we de afgelopen twee dagen hadden gezien nog eens 10x zo groot voorgeschoteld, best wel aardig, maar als je moet kiezen tussen filmdoek en de werkelijkheid, dan gaat je voorkeur toch naar dat laatste uit!

's-Avonds met Ben en Theo pub-food gegeten in de Ierse pub. Voor die tijd een “inboorling” nog een consumptie aangeboden. Daar kreeg ik 8 “Sisters”-kaarten voor in de plaats. Eigenlijk wou ze nog meer, maar een “arme” vrijgezel heeft nu eenmaal zijn beperkingen!

Donderdag 25 maart: Kennismaking met het Australische strandleven: met de stranden wil het bij Trans-World maar niet lukken! Ben heeft het over strandvermaak op een van de 60 bekendste stranden ten zuiden van Sydney, maar op de plek waar wij kwamen, Kiama bij Wollongong, moesten we zelf voor de animatie zorgen, er was verder niemand! Gezwommen hebben we daar ook niet, onze zwemkleding zat nog in de bagage.

Dus maar een beetje pootjebaden. Kiama is eigenlijk een Aboriginalwoord, en betekent “waar de zee lawaai maakt”. En inderdaad waren er 1500 meter verderop een aantal gaten in een rots-

Branding in Kiama

partij, waar de branding met veel lawaai zeewater 60 meter de lucht in schoot. Helaas konden we niet douchen, want bij zo'n heftig natuurverschijnsel worden natuurlijk al te nieuwsgierige figuren op een afstand gehouden.

Rond vier uur kwamen we aan in Huskinsson, en daar zijn een aantal van ons wel te water gegaan. Het was hier erg rustig, we zaten midden in een natuureservaat,

Jervis Bay National Park. Vlakbij was ook een kleine jachthaven. Als je de vaargeul van die haven naar de Tasman Zee overstak, kwam je op een groot zandstrand terecht.

's-Avonds gegeten aan de baai in een cafetaria, het eten kon je op afroep afhalen, maar gelukkig hadden ze niet alleen fastfood, ook biefstuk en (zee)vis zaten in het assortiment.

Vrijdag 26 maart: Vandaag een rit van een kleine 200 kilometer naar Canberra, waar we de Australische IML-tocht zouden gaan lopen. We reden nog een klein stukje om door via een hooggelegen natuurgebied, de Kangaroo Valley te rijden, met weer net zulke mooie uitzichten als twee dagen geleden, maar kangoeroes waren er niet. En er was nog een historische hangbrug, de Hampden Bridge, met stenen toegangspoorten aan beide oevers. Een uur voordat we in Canberra aankwamen reden we langs een laagvlakte van tien bij dertig kilometer. Dit was dertig jaar geleden een groot meer geweest, maar het was om onduidelijke redenen verdwenen. Het was niet uitgesloten dat het ooit nog eens terug zou komen. Nu was het een domein van de schapen.

In Canberra was de registratie van de tweedaagse in de bar van het Rydges Hotel (viersterren), waar vreemd genoeg ook blikjes werden verkocht. De Friendship Walk heb ik vanwege de hitte maar aan mij voorbij laten gaan. De openingsceremonie was bij het zwembad van datzelfde hotel, waar je niet mocht rennen, springen en duiken, wel werd er volop drank geschonken en werden er kleine snacks geserveerd. Ten opzichte van het gebeuren in Nieuw-Zeeland was het veel soberder. Ook het culturele gedeelte was heel beperkt: eigenlijk alleen maar een Aboriginal, die op een twee meter lange hoorn blies.

Ons motel lag vrij dicht bij een groot winkelcentrum, en na

Toeteraar bij openingsceremonie

afloop ging ik het daar met Theo Tromp, Constant Dedel en de familie Kayatooe verkennen, en tevens eten. Er was keus genoeg: in een grote hal stonden wel tien kraampjes bij elkaar, waar je kon kiezen uit Chinees, Indisch, Grieks, Argentijns, Frans enz. Het was wel primitief, maar het smaakte er niet minder om.

Zaterdag-zondag 27-28 maart: De Tweedaagse. Start in de plaatselijke jeugdherberg (YMCA), die lag slechts enkele honderden meters van ons hotel. Vrij snel na de start staken we het Lake Burley Griffin over, een meer dat de stad in twee gedeeltes opsplijt. Canberra is overigens een oude stad (stond 100 jaar geleden al op de landkaart), maar er is in de laatste twintig jaar enorm veel bijgebouwd, omdat het toen de hoofdstad van Australie is geworden.

Aan de overkant volgden we het meer in zuidoostelijke richting en passeerden een aantal overheidsgebouwen. In het verderop gelegen Telopea Park maakten de kaketoets in de bomen een oorverdovend lawaai. Een ander domein van de vogels waren de Jerrabomberra Wetlands, een dor stukje natuur, dat mij mede door de hitte (30 graden) niet kon bekoren.

Bij het meest oostelijke punt staken we de Molonglo River over, en toen werd het weer wat levendiger, zeker toen we ons aan de noordzijde van het Lake Burley Griffin bevonden. Een half uur verderop lag links van ons op een schier-

Lake Burley Griffin

eiland het Carillon, de klokken die hier hingen waren geslagen in Nederland.

Bij controlepunt nr. 3 liepen we landinwaarts over een brede boulevard, en aan weerszijden waren er monumenten, die herinnerden aan het oorlogsverleden van Australie, o.a. van het leger, de marine, de luchtmacht, de medische dienst (verpleegsters), het woestijnkorps, de Vietnam en de Korea oorlog. Aan het eind van deze boulevard een majestueus

gebouw, toegankelijk via een aantal trappen, het Australian War Memorial, met o.a. de eeuwig brandende vlam en muren met tienduizenden namen van gevallen, waar weer talloze papieren roosjes op geprikt waren.

De laatste 7 (van de 22) kilometer liep ik met Marguarita uit

Amsterdam. Na het monument nog een klim van 80 meter tegen de Mount Ainsley op, dit waren de meest inspannende minuten van die twee dagen. Hierna liepen we overwegend door de bebouwde kom, met toch nog behoorlijk veel groen. Gelukkig was er nog een pub, zeer welkom bij deze hitte, en ik dronk nog een halve liter bier met Ben. In de YMCA wordt geen alcohol geschonken, en zelfs voor de IML wordt hiervan niet afgeweken.

Die avond was er een diner in het hotel, waarbij we weer constateerden dat de sponsoring van de IML hier nog op gang moet komen, want de hoeveelheid gerechten en de aankleding waren een stuk minder dan in Nieuw-Zeeland.

Zondag de tweede wandeldag, net zoals gisteren een traject van 22 kilometer. Deze keer zouden we voor het grootste gedeelte langs het meer blijven lopen. Op een bepaald punt langs de noordelijke oever had je een prachtig panorama, met de Captain Cook Fountain, die 50 meter de hoogte in

Compliment aan de route-uitzetter!

Door: Arie de Jong

Zoals zovelen, ben ik aan het wandelen begonnen door een weddenschap op het werk. Ik zou nooit de Vierdaagse van Nijmegen kunnen uitlopen. Ook Jan v.d. Ven was die mening toegedaan.

Toch ben ik de weddenschap aangegaan en onder deskundige leiding van Jan aan de training begonnen. We begonnen met een tocht door Jan uitgedokterd van onze partners in de regio Olland. Ca. 15 km, wat een eind. Zo liepen we diverse tochten en op een gegeven moment een tocht, georganiseerd en uitgezet door onze eigen OLAT. Jan vertelde me regelmatig, hoe een tocht er naar zijn mening uit moest zien. "Weinig of geen asfalt, veel bos en paadjes, bij voorkeur smal, wild en kronkelend".

Alle facetten kreeg ik te horen en te zien. We gingen steeds langere tochten maken en mijn enthousiasme voor de wandelsport groeide. Ben dus ook maar lid geworden van OLAT.

De Vierdaagse heb ik goed uitgelopen en besloot, dat ik dat nog maar een keer moest doen. Maar nu zonder weddenschap. Voorbereidingsochten plannen en dan zie je ineens,

spoot, het oude parlamentsgebouw en de televisietoren op een heuvel op de achtergrond. Weer een stukje opgelopen met Marguarita. Bij het tweede controlepunt (9,6 kilometer) kwamen we bij de Scriverer Dam, hier stroomt de Molonglo River 20 meter lager verder in westelijke richting. De grond was hier nogal dor, veel dode struiken langs de kant, maar verderop liepen we toch weer door groene dennenbossen in de schaduw.

Op controlepunt 4 (17,8 kilometer) kregen we gelegenheid om het Parliament House, het huidige regeringsgebouw, te bezichtigen. Hier moest wel je bagage (wandeltasje) gecontroleerd worden. Dit gebouw lag op een heuvel en was omgeven door botanische tuinen. Ook was hier een cafetaria. Je had ook uitzicht op het War Memorial van gisteren. Het leek wel of de boulevard er recht naar toe ging, maar dit was gezichtsbedrog, want het meer lag er nog tussen. Marguarita was overigens van de route afgeweken, om bij de Nederlandse ambassade het condoleanceregister van prinses Juliana te tekenen.

Bij het afdalen van de heuvel passeerden we een tentenkamp. Hier kampeerden Aboriginals, die voor hun rechten opkwamen. Het schijnt dat de oorspronkelijke bewoners door de "nieuwkomers" nog steeds behoorlijk gediscrimineerd worden.

Na de slotceremonie, waarbij Siegfried Kreissig Pan-Pacific-Walker werd, om vier uur aangereden naar Sydney, een rit van een kleine 300 kilometer. Daardoor schoot het diner er bij in, dat werd dus fastfood bij "M".

In Sydney sliepen we in de wijk Edge Cliff. Met Frans en Irene Kayatoe 's-avonds na tien uur de hoofdstraat doorgelopen om te kijken of er nog een tentje was om iets te drinken, maar pas na een half uur vonden we iets. Voor een plek met veel uitgaansmogelijkheden zouden we toch met het openbaar vervoer iets verder moeten reizen.

dat er een tocht staat gepland met een start in je eigen dorp, te weten Berlicum en wel op 21 november 2004.

Jan had het ook gelezen en had al tegen Ad Verbakel gezegd, dat wij, Jan v.d. Ven en Arie de Jong, de tocht uit zouden zetten. Jan, dit was geen onderdeel van de weddenschap!!

Wat hebben we nodig: potlood, puntenslijper, schrijfblok, een meterteller en uiteraard een goede kaart. Materiaal verzameld en aan de slag. Start vanaf de Gouden Leeuw. Gaan we dan naar links of naar rechts. Welke route hebben we zo ongeveer in gedachten? Discussie. Jan had volop ervaring en ik was maar een groentje. We besluiten linksaf te gaan, 80 meter verderop stilstaan, schrijven, verder lopen, stoppen en schrijven, weg oversteken, ga zo maar door. Kom je in de bossen, weer een discussie. Is het een bospad, verhard, half verhard, onverhard en al dat soort gein en ongein. Natuurlijk worden er straks pijlen opgehangen, maar men moet volgens de routebeschrijving de tocht kunnen lopen ZONDER pijlen. Dus alles duidelijk omschrijven!

Waar plannen we de wagenrust? Café-rust stond al vast, daar lopen we naar toe

Over de eerste 20 km hebben we ca. 8 uur gedaan. Nu moest de 30/40 km nog, maar ook de 10 en 15 km "Kijk", zegt Jan dan: "We slingeren een bochtje aan de 20 km en je hebt 30 km, plak daar weer 10 km aan en je hebt de 40. De 10 km. laat je aansluiten op het laatste stuk van de 20 en de 15 km laat je wat eerder aansluiten op de 20 km en je hebt 't."

Natuurlijk moeten wij steeds die trajecten wel lopen, en alles opschrijven en opmeten.

Het is heel wat werk, maar best leuk. Ik ben op stukjes gekomen, in mijn eigen regio, waar ik nog nooit geweest was, geen weet van had en ik woon er pas 27 jaar!

Daarna moet alles klaar gemaakt worden voor de drukker, maar met de moderne communicatieapparatuur van vandaag gaat dat redelijk eenvoudig. Maar ook dit moet wel gedaan worden. Er gaat best veel tijd in zitten en als wandelaar van dit soort tochten sta je daar gewoon onvoldoende bij stil.

Daarom hulde aan hen die regelmatig een tocht uitzetten. Zij maken tijd vrij voor veel wandelaars om hen te laten genieten van die mooie omgeving.

Het was hartstikke leuk om eens te doen, zeker in je eigen woonomgeving. Je komt gegarandeerd onbekende stukjes tegen.

En de tocht op 21 november vanuit Berlicum? Die is zo verschrikkelijk mooi geworden, die mag je gewoon niet missen. We zien elkaar!

Arie de Jong

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (7).

Reeks beschouwingen door: Christiaan Koehler

Westerwolde, 'n verrassend kleinschalig cultuurlandschap in zuidoost- Groningen, heeft een wandelaar wel wat te bieden. Wandel bijvoorbeeld maar eens 'n rondje Sellingen. Dicht bij de kerk begint een oud slingerend zandpad. Het voert je rond hoge, bolle essen, langs houtwallen, drassige graslanden en bosschages. Je passeert dromerige, idyllisch gelegen buurtschapjes en stoot daarbij van tijd tot tijd op de meanderende Ruiten-Aa.

In de Holle Beetse Vennekampen, 'n leuke benaming, passeert deze beek een uniek biologisch rietfilter, bestaande uit een dik gordijn van opstaande rietstengels, dat de eigenschap heeft schadelijke stoffen te absorberen. Een uitverkoren, rustgevende plek om op je gemak door heen te scharrelen en allerlei moerasvogels te bewonderen. Het is o.a. een ongestoord jachtgebied voor zwaluwen en vleermuizen.

In het buurtschap Laude krijg je het gevoel, dat de tijd stil staat. Onder een krans van opvallend hoge bomen ligt daar een prachtige groep typisch Westerwoldse klokgave boerderijen, gedekt met Oudhollandse pannen.

Vervolg je tocht over slingerende paadjes, door de versnipperde Sellingerbossen met zijn vele romantische doorkijkjes, naar het gehucht Ter Borg. Verscholen in het bos ligt op 'n uitgelezen plek bij de Ruiten-Aa 'De Noordmee', een intiem gastvrij informatiecentrum van SBB. Op het terras wordt thee naar keuze met Groningse koek geserveerd; wat wil je nog meer?

Loop eens een rondje Vesting Bourtange: een onneembaar vijfhoekig fort uit ± 1580, dat begin 19de eeuw in verval is geraakt maar inmiddels op vakkundige wijze in zijn oude staat is teruggebracht.

Reeds bij de eerste stap op de houten ophaalbrug naar het poortgebouw, de toegang tot de vesting, word je met je neus op de geschiedenis gedrukt.

Je leest er niet alledaagse straatnamen, zoals de Commandeur-, Batterijen-, Kruit- en Kazernestraat. De galg en drinkwaterput staan naast 's *Lands Proviandhuys*, nu een restaurant met historische inrichting.

Rondom liggen dienstgebouwen, die de belangrijkheid van de toenmalige bewoners benadrukken, zoals het Commandeurs-, Majoors-, het Capiteyns- en niet te vergeten het Pastoors-Logement. Een eenvoudige Meesterswoning sluit de rij.

Wat je hier niet verwacht is een Synagoge, maar uiteraard wel het secreet, de voorganger van het huidige toilet. Dit ongenaakbare verdedigingswerk, een schepping van Menno van Coehoorn, is opgetrokken op de hoge Westerwoldse zandrug met rondom moerassen, de latere veenkoloniën. Men voelde er zich veilig tegen de oprukkende Spaanse legers gedurende de tachtigjarige oorlog.

Het ligt op een steenworp afstand van de Duitse grens, zo'n 20 km noordelijk van Ter Apel.

Aan de oostkant van het aardige Ter Apel ligt een verrassend mooi eeuwenoud loofhoutbos, met daarin het zogeheten 'Klooster'. Dit historieke gebouw is in 1216 door Kanunniken gesticht, vervolgens door overstromingen verwoest en in de 13de eeuw door de Kruisheren herbouwd. Monumentenzorg heeft het verworven en gerestaureerd. Het grenst aan een voormalig Commandeurshuis, nu het vermaarde en gezellige 'Boschhuis', waarin het goed toeven is.

Met oogluikende toestemming mag ik op een avond 'n kijkje in het klooster nemen. Bij schemerig licht bewonder ik de vele vertrekken met haardstede, kroonluchters, sierwanden, gobelins en sierplafonds. Toppunt daarbij is plaats te nemen en te mijmeren in de doodstille kloosterkerk bij restjes kaarslicht; voor het concertje was ik helaas te laat.

Achter een dikke kloostermuur ligt een ware verrassing: een prima verzorgde kruidentuin. Elke soort is omzoomd met een buxushaagje en voorzien van een naamplaatje plus beschrijving van de heilzame werking tegen ziekte, aandoening of verdrijver van enig onheil.

Alleen al het imponerende bos, waarin een enorme reigerkolonie huist, is een reis waard.

Eenmaal daar, verruil dan ook eens de wandelschoenen voor een fiets en je zult paf staan van de vele interessante fietsroutes in deze zgn. uithoek. Er loopt bv. een uitstekend pad door een ongerept esdorpenlandschap in het natuurgebied Ter Wupping bij Onstwedde. Het zijn van oorsprong zandgronden, die naar oud gebruik door het jarenlang uitstrooien van een mengsel van heideplaggen en schapenmest alsmaar hoger en bollier zijn geworden met een heuvelachtig aanzien als gevolg. Slingerende eikenhoutwallekes begrenzen en sieren de talloze perceeltjes. Wat verder op ligt de buurtschap Smeering; van hetzelfde laken 'n pak.

Oudeschans is een wat verkommerd verdedigingswerk, dat eveneens herinnert aan de strijd met de Spanjaarden. Het haalt het weliswaar niet bij het wat verderop gelegen 'Nieuweschans' maar is niettemin een rondgang dubbel en dwars waard. Het uitzicht vanaf de gerestaureerde wallen geeft een goed beeld van de vroegere situatie. In de smalle straatjes en steegjes is menig huisje door liefhebbers met een groot historisch besef flink onder handen genomen. In de dominerende oude kerk met inpandige bijgebouwen wordt aan een opknappbeurt gewerkt. Een kijkje zat er jammer genoeg nauwelijks in vanwege gammele vlonders, belemmerend steigerwerk en waarschuwingen voor vallende voorwerpen. Het mag de pret niet drukken! Wordt vervolgd.

Hærvejsvandringen 2004.

Door: Constant Dedel

Op zaterdag 3 juli reisde ik per taxi naar Amersfoort om vandaar per internationale trein over Osnabrück, Hamburg en Neumünster naar Schleswig te vertrekken. De trein arriveerde daar om 14.16 uur. Na aankomst ging ik per taxi naar de Gottorp Schule, waar de startkaart en maaltijdbonnen werden verstrekt.

's-Avonds at de groep ergens in de stad. De school was bestemd om te overnachten.

Op zondag 4 juli werden de wandelaars per bus naar FIS Halle gebracht, waar we ontbeten. Na het ontbijt werd het startsein gegeven voor een 7-daagse wandeltocht naar Viborg. Er werden toespraken gehouden in het Deens, Duits en Engels. Na al die toespraken vertrok de stoet achter tamboerijnspeelers met vlaggen. De start was om 7.00 uur.

We wandelden veelal langs weilanden naar Hüsby, waar een hunebed uit het jaar 2200 jaar voor Christus staat. Na Hüsby ging het verder door bossen en soms een industrieterrein zoals bij Idstedt. Daar was de rustpost.

Het plaatsje Idstedt is vooral bekend om de slag die daar rond 25 juli 1850 plaats vond.

Na Idstedt wandelden we weer langs weilanden en door bossen en passeerden o.a. de plaatsen Popholz, Sieverstedt en Süderschmedeby (bij Tarp), waar de soeprust was.

Na deze rust weer bossen, maar nu ook heidevelden met pittige klimmetjes. In Hornholz (bij Flensburg), konden we even pauzeren. Nadat we enkele weilanden achter ons hadden gelaten, zwierven we door de stad Flensburg, waar veel oude huizen, promenades en het stadhuis te bewonderen waren. Overal zijn winkels en cafés en bij de havens zien we diverse scheepswerven. Oorspronkelijk was Flensburg

in de 12e eeuw een Deense handelsnederzetting met een markt en een kade. De opkomst van Flensburg als cultuur- en handelscentrum begon pas tegen het eind van de 13e eeuw. Het stadsbeeld wordt voor een groot deel bepaald door zware laatgotische huizen met baksteengevels, die in de 15^e eeuw meer en meer in de plaats kwamen van de vakwerkgebouwen. Uit de 17^e en 18^e eeuw stammen de in renaissancestijl gebouwde woningen met de typische erkers. Ter afwisseling staan er ook opmerkelijke classicistische gebouwen.

In de buurt van Flensburg hielden we in een park onze laatste wandelrust. Daarna zagen we aan de rechterkant het Flensburger Fjord en even later staken we de Deense grens over bij Kupfermühle, een dorp met veel pittoreske huizen.

We overnachtten in de Grenzhalle van Kruså, waar eveneens het avondeten werd gebruikt. Het was aanvankelijk regenachtig, maar later op de dag werd het toch goed wandelweer.

Op maandag 5 juli startten we om 8.00 uur en wandelden eerst langs een drukke weg naar Bov. Daar genoten we van de prachtige vergezichten over de heidevelden van de Bommerlund Plantage. Ergens op dat heideveld staat een gedenksteen, waar eens de beroemde herberg (mede beroemd om zijn Schnaps) gesitueerd was. Aan het eind van de heidevlakte staken we de Gejlå Bro over, die uit het eind van de 18^e eeuw stamt. Na het passeren van die brug werd er ter hoogte van Vilsbæk gepauzeerd.

Na de pauze kwamen we in Povlsbro, waar zeker enkele wandelgasten nog visioenen kregen van de koele dronk waarvan men hier eertijds kon genieten in een herberg,

maar die is al lang verdwenen. Wel was er een eindje verderop een rustpost met soep.

We staken de weg Tinglev-Åbenrå over en kwamen kort daarna bij Olmersdiget (een oud verdedigingspark). Iets verderop liggen Artoft Plantage en Urnehoved, waar in het bos een rij stenen met de namen van koningen opgesteld staat. Bij Årslev hadden we een rustpauze.

Na de pauze wandelden we van Søst en Rise naar Røde Kro, waar vroeger een Hærvejskro gesitueerd was. In Røde Kro werd in de school overnacht. 's- Avonds vond een tombola met muziek en dans plaats.

Het was goed wandelweer en later op de dag steeg de temperatuur.

Op dinsdag 6 juli vertrokken we om 8.00 uur in noordelijke richting en bereikten na enige tijd Hovslund en passeerden daar een voormalige bidplaats uit de tijd van de ossendrijvers. Over de Immervad Bro uit het jaar 1787 bereikten we onze eerste pauzeplaats van vandaag.

Na de pauze trokken we over kronkelige paden langs korenvelden naar Vedsted, waar in de Bronstijd van meer dan 4000 jaar geleden een dorp met vele hunebedden heeft bestaan. Na Vedsted wandelden we over Høgelund naar Tørninggård, waar een watermolen (Tørning Mølle) staat. Bij die watermolen had de organisatie een soeprust ingericht.

Na deze pauze wandelden we eerst door bossen en later langs de boerderijen van het dorpje Ladegård naar Vojens met veel winkelstraten. In Jegerup Frihed hielden we een pauze.

Na de pauze passeerden we de Slevad Bro, hier liggen oude doorwaadbare plaatsen in de rivier.

Bij Oksenvad was de laatste rustpost voor vandaag.

Hierna wandelden we nog door het toverbos (Troldekov). Normaal kennen we alleen een eikenbos als het enige toverbos, maar dit is nog een echt dennen'tover'bos.

Vervolgens gingen we naar Jels, waar in de school werd overnacht. Jels betekent: zetel van Jarle.

In het Vandrehjem (jeugdherberg) werd er gedineerd. Het was vandaag redelijk weer.

Op woensdag 7 juli zijn we om 8.00 uur in noordelijke richting vertrokken. Aanvankelijk liepen we door bossen tot we in Skodborg kwamen, waar in het jaar 1861 op een veld een gouden medaille (Brakteat) gevonden werd.

In Lundsgård werd gepauzeerd en vandaar liepen we langs de Knagemølle (watermolen) en staken daar de Kongeå over, die van 1864 tot 1920 de grens tussen Denemarken en Duitsland vormde.

Nadat we de bekende kerk met rode muren waren gepasseerd, zagen we het bord 'Schleswig-Viborg' en constateerden we dat de helft van dit traject erop zat. Op dat punt werd ons witte wijn aangeboden. (*noot Peter: ze zijn mij vergeten!*)

Na Vejen wandelden we naar Revsing Plantage, waar de rust was.

Over een fietspad langs een drukke weg kwamen we in Bække, waar we op de kerk de tekst lazen: "Ravnsunge Tue og Funden og Gnubbe de tre Thyras høj". Nadat we Bække uit waren liepen we langs het monument van Klebæk, dat uit twee heuvels bestaat uit de Bronstijd en een zogenaamde stelling van het schip uit de Vikingentijd. Op een steen

staat: "Ravne og Tobbe gjorde disse kumler efter deres moder, Vibrog".

Hierna alweer vlug bij een volgende rustpost.

Bij Fitting liepen we dwars door heidevelden met aan het einde een rustpost. Na de pauze voerde de route ons langs Frederikshåb in noordelijke richting naar Randbøl, waar bij de kerk de tocht werd beëindigd. Vanaf hier werden we per bus naar de Billund Hallen gebracht, waar gedineerd werd en uiteraard ook overnacht.

Het was zonnig weer.

Op donderdag 8 juli werden we na het ontbijt met bussen naar de kerk van Randbøl gebracht, waar de tocht werd hervat. We wandelden door bossen van Engelsholm met uitzicht op het kasteel, dat nu als hogeschool in gebruik is. Daarna liepen we langs Engelsholm Sø en Fårup Sø naar Jelling, waar koningsheuvels liggen, zoals de heuvels van Thyra en Gorm. Op deze heuvels staan veel gedenksteden.

In Harresø was vandaag de soeprust. In deze plaats staat de herberg, die vermoedelijk de oudste van de nog bestaande Hærvejsherbergen is.

Hierna volgt nog een keur aan Deense plaatsnamen die de wandelgroep passeerde, voordat ze uiteindelijk in Nørre Snede aankwam, waar in een school werd overnacht. In Nørre Snede Kro werd gedineerd. Het was vandaag koel weer met wat buitjes tussendoor.

Op vrijdag 9 juli wandelden we in het begin vooral over kronkelpaadjes door bossen (Palsgård Skov). Hierna bereikten we Torup Sø en de heidevelden van Vrads, waar we pauzeerden.

Na deze pauze wandelden we naar Skærbæk Plantage en over kronkelige heidepaden met vele klimmetjes tussendoor. Via asfaltwegen kwamen we bij Brande terecht, waar de soeprust was.

In Kragelund passeerden we een kerk waarop in het Runeschrift staat te lezen: "Æse bød Vagn ristete".

Na Stenholt Skov (het oudste eikenbos van Europa) en Stenholt kwamen we in Christianhøj, waar gepauzeerd werd. Na de pauze bereikten we wederom een historische plaats: Grathe Hede, waar in het jaar 1157 het gevecht tussen de troonopvolgers Svend en Valdemar plaatsvond. Als gevolg van het gevecht moest Svend vluchten en werd hij later gedood.

Later bereikten we Tørring waar we in de school overnachtten, het diner vond in de hal plaats. Tijdens het diner werd er muziek gemaakt en konden we een dansje wagen. Het was goed wandelweer.

Op zaterdag 10 juli startten we al om 7.00 uur. We wandelden in westelijke richting tot Skræ hoofdzakelijk door de bossen van Stendal Plantage en Havredal Plantage met onderweg veel vergezichten.

In Skellhøje werd gepauzeerd.

Na de pauze liepen we vooral over kronkelige paden langs heidevelden. De bekende Dollerup Bakker vormden zich in de derde ijstijd. Al gauw kregen we uitzicht op Hald Sø. Daarna wandelden we nog langs Hald Ege en de Viborg Hedeplantage naar Viborg, waar op het terrein van Søndre Skole de finish was. Het was goed wandelweer.

Daarna volgde de intocht door de stad naar het stadhuis, waar aan de wandelaars, die respectievelijk voor de eerste, tiende, vijftiende, en tweëndertigste maal aan deze

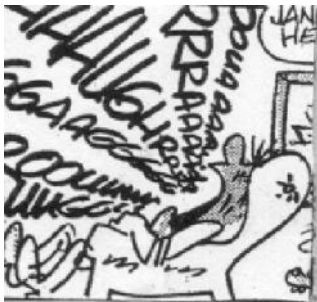
zevendagse wandeltocht deelnamen, door de burgemeester de kettingen werden uitgereikt. Tijdens die intocht was het jammer genoeg regenachtig.

Er finishten 340 wandelaars, waarvan 15 Nederlanders. Na die prijsuitreiking gingen de wandelaars per bus naar Schleswig, Frederikshaven of Nyborg op Funen.

De 33ste Hærvejsvandringen vindt plaats van 10 t/m 16 juli 2005. Nadere inlichtingen over deze tocht kan men verkrijgen bij Vandreforeningen Fodslaw, Postboks 268 DK-8800 Viborg.

DE LUXEMBURG-GANGERS VAN THEO TROMP

Door: Peter van de Ven

Dit is een variant op de harem van Hans (Hoek), die in de negentiger jaren altijd bij deze door Theo georganiseerde reis aanwezig was. Maar de tijden veranderen, hij was er tijdens deze reünie-editie, die plaatsvond van vrijdag 11 t/m vrijdag 18 juni niet bij.

Het was weer zeer gezellig, het eten van Theo was zo mogelijk nog lekkerder dan anders, misschien omdat Conny er bij was. De kamer heb ik gedeeld met Loek Zwennes, waar ik in eerste instantie niet zo blij mee was (snurken), maar we zijn aan elkaar gewaagd. De Rochefort 8 werd elke avond overvloedig gedronken, de kelken waren gelukkig in het huis aanwezig. Overigens een van de mooiste huizen die Theo ooit gehoord heeft, met TV, koelkast, douche en toilet op de kamer.

Loek of Peter?

Tijdens de wandeling op de tweede dag met Arie nog een stuk verkeerd gelopen. Op het eerste kritische punt heb ik beslist, duurde tien minuten, op het tweede kritische punt Arie, duurde twintig minuten. In die tijd heb ik toen maar een boterhammetje gegeten. We moesten naar Esch-sur-Sur, en zaten uiteindelijk verkeerd, maar als er dan ook nog een "inboorling" (houthakker) je vergissing bevestigt, dan is het hek helemaal van de dam! Wij kwamen 's-avonds na achten aan in Baschleiden, waar het huis staat, en kregen ook nog een gietbui van driekwartier over ons heen. Gelukkig had Arie in Esch een wandelkaart gekocht, en konden we daarna de golfjesmarkering gemakkelijk volgen. En als je dan na een half uur weer achter de nasi zit, dan is het leed snel geleden.

De rest van de week goed weer gehad. Gelukkig niet door teken gebeten, jullie hebben in het vorige nummer uiteraard het stukje van Margriet gelezen, dat 14% van die insecten een behoorlijk gezondheidsprobleem kunnen opleveren.

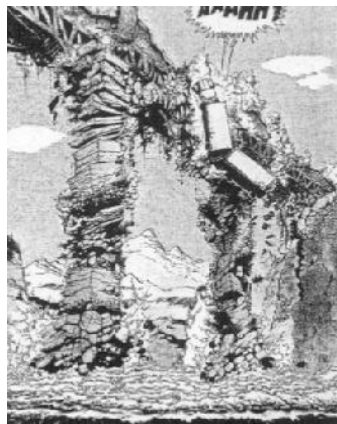
D'n ouwe Frans komt al jaren niet meer zo goed omhoog, maar omlaag wil het nu ook niet meer lukken. Ik fotografeerde hem bij een afdaling, daar was hij niet zo blij mee!

Op de voorlaatste dag met Willy Bakker het record rusten verbroken bij een hotel in Mullertal (klein Zwitserland). Wij dachten op het goede punt te zijn, en verwachtten dat Theo en Conny ons zouden komen ophalen, maar dat gebeurde dus ZES uur en tien minuten later! Wat dat betreft had Gerard Steltenpool het beter voor elkaar, want die startte in Mauhlesmuehle, en belde Theo met zijn mobieltje acht uur later dat hij daar was teruggekeerd, terwijl hij eigenlijk van A naar B had moeten lopen.

Loek Labout heeft ook nog een spannend avontuur beleefd, die stortte samen met een houten brug zo'n twee meter naar

Om circa 17.30 uur arriveerden we in Schleswig. Ik overnachtte daar in Hotel Deutscher Hof.

Op zondag 11 juli vertrok ik om 8.34 uur per trein naar Baarn. De treinreis ging via Hamburg, Osnabrück, Duisburg, Arnhem en Utrecht naar Baarn, waar ik om 17.10 uur arriveerde.

Loek stortte enkele meters naar beneden

beneden. Dit lag niet aan de brug, maar door de regen waren de stenen aan de kant verschoven. Gelukkig had hij niet te veel verwondingen, en hij heeft toen de zes personen van de "langzame" groep ook nog aan de overkant gekregen. Hij was overigens de meest komische figuur in onze groep.

De totale groep bestond overigens uit zestien personen.

Een "nieuw" gezicht was Leny Lempkens. Wij dachten, die zal vroeger wel bij Philips gewerkt hebben, maar het moest Lempens zijn, en zij was de tante van een collega van mij. Die collega is geschikt, en zijn tante dus ook!

Nog andere namen: Martin van Ruyven, Wil Voorn en Franny de Weeger. Die laatste kan er op haar 74ste ook nog heel wat van. En laat ik tot slot Shirley noemen, volgens mij een Cavalier Prince Charles - Theo, je moet me maar verbeteren als het niet zo is! - die liep bijna twee keer zo veel als wij, behalve als zij "huisarrest" had!

HEL VAN DE LUTTENBERG

25 - 26 JUNI 2004

Door: Piet Jansens

Inleiding. De meeste wandelaars zullen nog nooit gehoord hebben van een wandeltocht die de “Hel van de Luttenberg” heet, maar toch bestaat deze tweedaagse wandelmars alweer een jaar of zes. Het is dan ook een besloten mars voor militairen van de Koninklijke Luchtmacht en is ontstaan uit de vroegere “Rheindorfmars” in Stolzenau – Duitsland, en opgezet als training voor de 4-Daagse van Nijmegen. Het was nog uit de tijd van de “Koude Oorlog” dat het halve Nederlandse Leger in Duitsland gestationeerd was en er diverse soorten wandeltochten ontstonden. Ook de huidige Lauwersmeermars komt oorspronkelijk uit Duitsland.

Toen alle militairen uit Duitsland teruggetrokken werden, bood de oud-aalmoezenier Geert Scholten van de Vliegbasis Twenthe, zelf een verwoed 4-Daagse wandelaar en thans pastoor van het dorp Luttenberg, aan om samen met de WSV.Klu een tweedaagse mars vanuit zijn Pastorie te organiseren. Doel is nog steeds dat de militaire detachementen van de Luchtmacht een tweedaagse trainingmars moeten lopen als voorbereiding van de 4-Daagse Nijmegen. Individuele deelname van (ex)militairen wordt niet aangemoedigd, doch sinds een paar jaar is het wel mogelijk om daar voor in te schrijven. In principe dien je dan in de buurt van de detachementen te blijven omdat de route niet gepijld of gemarkeerd wordt.

Luttenberg. Als ex-luchtmachter wil ik dit toch een keer meemaken en na er met het bestuur over gesproken te hebben of het mogelijk is een beetje eigen tempo te kunnen lopen, gaan we al een paar dagen eerder naar de boerderijcamping “De Sent” in Luttenberg. De detachementen zullen verblijven in het Dorpshuis en in de Pastorie. Luttenberg is een lieflijk dorpje in het Salland, gelegen tegen de gelijknamige berg die zo’n 30 meter uit het landschap oprijst. Het is een - hoofdzakelijk katholiek - kerkdorp met een oud klooster en een Maria-grot, waar het nog normaal is dat men zijn paard mee de kroeg in neemt om samen aan de bar een biertje te drinken. We hebben het met eigen ogen gezien!!

De “bergen”. In de verte zijn de contouren te zien van de Sallandse Heuvelrug met in het noorden de Lemelerberg en Archemerberg en meer naar het zuiden de Haarlerberg, de Noetselerberg en de Holterberg, wat het wandel terrein zal zijn van deze tweedaagse. Elke heuvel is in het parkoers opgenomen over de vele mulle zandpaden. Een zwaar parkoers wat de groepen niet gewend zijn, dus de naam “Hel van de Luttenberg” is wel toepasselijk gekozen.

Op donderdag arriveren de luchtmacht detachementen van Twenthe, Leeuwarden en Woensdrecht, en tot de laatste behoort onze wandelvriend Frans Leijtens. Ook de Natres is met een groep aanwezig en in totaal zijn er zo’n 90 mannen en vrouwen. Helaas moet de rest van de luchtmacht het af laten weten wegens te drukke werkzaamheden. Verder zal dit nog aangevuld worden met een aantal individuele wandelaars uit de omgeving. En natuurlijk loopt de pastoor ook mee. Bij de aanmelding wordt een routebeschrijving verkregen en een ingetekende route op een stafkaart.

Vrijdag 25 juni 2004. Het heeft de gehele nacht geregend en als ik om 07.30 uur het dorp verlaat is het nog steeds druilerig weer. De detachementen zijn al om 07.00 uur vertrokken, dus ga ik er in een vlot tempo achteraan. De route is goed beschreven en via de Oude Twentseweg en Maanweg gaat het richting Lemele. Aan de voet van de Lemelerberg is op 10 km een grote rustpost ingericht, compleet met tafels en banken en ook de mobiele toiletten ontbreken niet.

maaltijden geserveerd doch een beker koffie vind ik wel genoeg.

Het volgende stuk van 10 km gaat kris-kras over de zandwegen, berg op en berg af over de mulle zandpaden en al kletsend blijf ik daar maar in de buurt zodat ik niet telkens in de regen op mijn routepapiertje hoeft te kijken. Collega Paul Wiering is in het voorjaar vanuit zijn huis in Hengelo in zo’n 70 dagen helemaal alleen naar Santiago de Compostela in Spanje gewandeld en heeft daar natuurlijk mooie

Alle groepen zijn daar nog aanwezig en er worden al hele

verhalen over. De Archemerberg wordt trapsgewijs beklommen en je hebt daar een schitterend uitzicht op de omgeving. Telkens volgen we nu stukjes van het Pieterpad en wandelen weer terug naar het dorp Lemele en dan door naar het gehucht Hankate.

Hier is op 24 km een grote rust in het "Restaurant Hancate" en voor mij een mooi excuus om weer eens verder door te lopen naar de voorste groep. Dit zijn de Natres die veel samen lopen in het jaar en daardoor veel beter getraind zijn. Tussen de buien door klaart het een beetje op en is zelfs de zon te zien maar na het passeren van het Avonturenpark "Hellendoorn" krijgen we nog een volle hoosbui over ons heen. De laatste koffiepauze is op 34 km en daarna gaan de laatste kilometers in een lekker zonnetje over de Pollenweg terug naar de Pastorie in Luttenberg. Ik krijg een nieuwe

routekaart voor de volgende dag en dan op de fiets terug naar de camping.

Zaterdag 26 juni 2004. Terwijl de detachementen om 06.00 uur van start zijn gegaan en onze camping passeren op weg naar de Sallandse Heuvelrug, lig ik nog lekker te knorren in de caravan. Een dik uur later sta ik op en wandel gelijk het parkoers op richting Hellendoorn. Het is nu prachtig helder weer en dat zal de hele dag zo blijven. Ik

Jammer is inderdaad dat deze tweedaagse van de Luchtmacht uitsluitend voor groepen is opgezet, want het is een goed georganiseerde wandeltocht in een prachtige omgeving die ook voor de individuele wandelaar mooi is om een keer mee te maken. Terwijl alle groepen diezelfde avond nog vertrekken, blijven wij nog een paar dagen op de camping en maken een prachtig dorpsfeest mee met een tentoonstelling van antieke auto's en landbouwwerktuigen met daarbij het optreden van diverse zangkoren.

Nijmegen 2004.

Door: Ad van Asten

Na drie oefentochtjes van rond de 45 km dachten Piet en ik er klaar voor te zijn: de 88^e Vierdaagse van Nijmegen. Joop deed zijn verplichte oefeningen tijdens de Apeldoornse 4-Daagse.

Er is vooraf veel geschreven door deskundigen en andere echte kenners over het wandelspektakel dat Vierdaagse heet. Achteraf gezien viel het allemaal mee en beleefden we een wandelfeest zoals de Vierdaagse van Nijmegen behoort te zijn.

Op maandag meldden Piet, Joop en ik ons omstreeks 11.00 uur bij de 40 km-stand op het Julianaplein, waar we onze startbescheiden in ontvangst namen. Na wat rondneuzen op de Wedren en een gratis kopje koffie bij 'Albron' hielden we het daar voor gezien. Nog even langs onze 'verzorgers' op de Graafseweg en daarna weer vlug terug naar Brabant.

Dinsdag 20 juli: op de eerste wandeldag reed Joop volgens ons 'bobschema'. Om 04.45 uur vertrokken we uit Son en nauwelijks drie kwartier later stond de auto netjes geparkeerd op pakweg 10 minuten lopen van de start.

passeer het complex "Krommenzommer" wat vroeger een sanatorium was maar nu omgebouwd tot verpleegtehuis. Over de bospaden bereik ik na zo'n 10 km de rustplaats waar de groepen net vertrokken zijn. Een beker koffie gaat er wel in en na een poosje loop ik weer tussen de groepen gezellig te kletsen. Met Frans worden wat Centurion-zaken doorgenomen en de 100 mijl wedstrijd in Engeland; van zijn groep zijn er al twee uitvallers. Met andere WSV-Klu collega's praten we over diverse wandelreizen naar het buitenland, ondertussen hier en daar wat foto's makend.

We steken de Provincialeweg bij Nijverdal over en komen in het natuurgebied van de Haarlerberg en de Sprengenberg. Mooie smalle paadjes slingeren over de heidevelden met schitterende vergezichten. De Klu heeft er echt werk van gemaakt en de parkoersbeschrijving is goed te volgen. Op 20 km is de grote rust gepland bij Camping "Noetselerberg". We hebben hier nog gekampeerd toen we het Pieterpad liepen. Dan over het fietspad richting Holt en na een paar kilometer het bos in met de uitgestrekte bosbessenvelden. De bosbessen zijn al rijp, dus moeten er regelmatig handen vol geplukt worden. Bij de volgende rustpost op 26 km even wat drinken en dan door naar het dorp Haarle waar een dame van het Staatsbosbeheer mij voor een enquête diverse vragen stelt over wat ik van dit gebied vind.

In het plaatselijke café dat helemaal met oranje is versierd vanwege het E.K. voetbal is het mooi tijd om een biertje te drinken. Nog een 8 km zijn er te gaan en regelmatig zie ik langs de weg panelen in de berm met het opschrift: "Opdat niet wordt vergeten". Ze maken deel uit van een project ter herinnering aan alle vliegtuigcrashes in de jaren 1940 – 1945 in de gemeente Hellendoorn. Op de Veldhuisweg staat op een paneel de afbeelding van een "Hawker Typhoon" die op 23 januari 1945 daar is neergestort. Het zijn indrukwekkende gedenktekens. Om een uur of twee wandel ik Luttenberg binnen en op de pastorie is nog niemand aanwezig. Dan maar doorlopen naar de camping en dan is het rondje voor vandaag compleet en zijn we de "Hel van de Luttenberg" goed doorgekomen.

Er zijn 4 startpoorten en de keuze daaruit is vrij. Meestal is de eerste keuze ook de beste, en voor ons gold dat voor de 1^e en volgende 3 dagen. Amper een kwartiertje 'staan moperen' in een rij wachtenden van 'ongeveer' 25.000 man is daarom nauwelijks het vermelden waard! Dat heeft de or-

ganisatie binnen een paar jaar toch mooi onder de knie gekregen! Nu nog een eigentijdse startchip voor de deelnemers en alle problemen zijn opgelost.

Verder zou de mogelijkheid om via internet in te schrijven uitgesteld kunnen worden tot ongeveer 1 april, nadat reeds geregistreerde deelnemers de kans hebben gehad om zich schriftelijk aan te melden tussen bijvoorbeeld 1 februari en 15 maart. Hiermee zouden eveneens alle kundige raadgevingen door 'adviseurs' in het 4-Daagse Magazine overbodig zijn.

Een ding is ook zeker: ondanks de onkreukbare performance van het Management is er te lichtvaardig voorbijgegaan aan de gevoelens van velen die de teleurstelling van het niet mogen meedoen teweeg heeft gebracht

Op de brug naar de Betuwe beseften we pas goed dat de Vierdaagse echt begonnen was. De eerste groepjes buitenlandse soldaten liepen al met de tong uit de mond naar drinken en lucht te snakken! Lent heeft de unieke eer om twee keer op een dag doorkomstplaats te zijn en de buurten waar we passeerden maakten daar gretig gebruik van. Vooral de 'Via Begonia' was vanaf de vroege uurtjes 'de smaakmaker' van de eerste wandeldag.

Bemmel was al ongeveer uitgefist toen wij daar passeerden; de gastorkesten zwegen in alle toonaarden en het publiek had al bijna genoeg van het aanmoedigen van de meute wandelaars die in een nog redelijk snel tempo een constante richting opging!

Net even buiten de bebouwde kom van Bemmel had de organisatie een routewijziging doorgevoerd; nu moesten we plotseling 'na ik weet niet hoeveel jaren' een andere smalle weg gaan volgen, die ook nog eens een heel eind parallel liep met een autosnelweg! Het enige mooie aan dit stukje nieuw parkoers was de OLAT-verzorgingspost, die op deze nieuwe plek al redelijk in de belangstelling stond van de duizenden wandelaars die tijdens 'deze dagen' aangewezen

zijn op de hulpvaardigheid van een groep vrijwilligers. We mogen de OLAT-posten onderweg ook wel zien als een ontmoetingspunt voor wandelaars en het heeft natuurlijk 'iets' naar de rest van de wereld ook al weten de meesten wandelaars niet wat die opvallende 'OLAT'-spandoek boven het parkoers nu precies inhoudt! Wij troffen op deze eerste post Coos Verburg, die in 'haar eentje' bezig was aan een jubileumtocht, Henri volgde het gebeuren natuurlijk op afstand!

Niet lang hierna begon voor ons, en alle anderen op de route, het enige minpunt van deze dag van de Betuwe: het begon te regenen. Niet dat we daar niet tegen bestand zouden zijn, maar het drukt de wandelvreugd van velen en zeker als zo'n regenbuitje heviger wordt en ook nog eens enkele uurtjes aanhoudt.

De doorkomst in Elst viel dan ook enigszins in het water en we waren blij dat we ons even konden verpozen in het paviljoen van onze verzorging. Daar maakte ik van de gelegenheid gebruik om het regenjack, die we vorig jaar van onze sponsor 'kregen', aan te trekken en met de paraplu erboven moest dat voldoende zijn.

Ondanks het natte ongemak waren Valburg en Oosterhout spontaan uitgelopen om ons 'te zien' en we beloofden nog eens terug te komen. En zo was iedereen blij, vooral wij toen we op de dijk kwamen en de regen stilaan minder werd en in Lent was het alweer zo goed als droog.

De eerste dag zat erop en dat vierden we een eindje verderop met een glaasje fris, dat we wel verdiend hadden, en vooral Joop!

Woensdag 21 juli: Na een autorit door de melkweg (mist) bracht Piet ons nog keurig op tijd aan de start. Evenals op de eerste dag konden we 'nagenoeg meteen' doorlopen.

Na een uurtje wandelen door de bebouwde kom en een beetje foerage inslaan bij de eierboer, bereikten we de brug over het Maas-Waalkanaal en kwamen we eindelijk in de vrije natuur. Wat heet? Met 45.000 man op één karrenspoor.

De wereld zal het niet geloven, maar de 4-Daagse bewijst het telkens weer! Door een mooie laan, met aan weerszijden oude eikenbomen, komen we in Alverna, waar de OLAT-verzorgingspost al welig tierde. Het dorpje zelf was ook blij met onze doorkomst en het talrijke publiek verkondigde dat uitbundig.

Wijchen bereikten we met omwegen; eerst kwamen we door een gebied met een prehistorisch verleden, daarna door een nieuwe wijk waar de volksvreugd ten top steeg en vervolgens trokken we door de 'Altstadt' zelf. Al enkele jaren ben ik geneigd om te zeggen dat dit de mooiste doorkomst is van alle 4 dagen. Maar dat zou anderen misschien teleurstellen en doen opmerken dat ik niet overal even goed heb opgelet. Hoe dan ook, Wijchen is onbetwist uitgegroeid tot een topper!

Met onze rust moesten we nog even wachten tot we ongeveer in Woezik waren. In tegenstelling tot voorgaande jaren

kregen we nu de eerste drie dagen slechts een keer verzorging in het Philips-paviljoen. Dit, omdat 'Eindhoven' haar bijdrage aan dit wereldgebeuren heeft stopgezet en Nijmegen 'ons' vanaf nu alleen moet dragen. Jammer, maar wij zijn niet minder trots op de naam!

Daarna begon de lange weg over het nieuwe industrieterrein richting Beuningen. Het weer heeft sinds vanmorgen zomerse allures aangenomen en herinneringen aan vorig jaar werden hier weer verlevendigd. Maar de spontane begroeting die ons in Beuningen wachtte overtrof die van alle vorige uitvoeringen. En toen bleek dat ook het OLAT-team een mooi nieuw centraal plekje kreeg in dit langgerekte dorp, mocht iedereen blij zijn.

Het was nog een heel eind kuieren om via Weurt in het Nijmeegse stadsgebeuren terug te keren, maar toen we daar eenmaal waren was het feest compleet. Het Kronenburgerpark gaf nog een verlaten indruk, maar de straatjes in de binnenstad vertoonden zelfs al kenmerken van een Tilburgse rose-maandag. Misschien zien 'ze' het hier op die manier ook wel zitten; vreemd volkje toch!

Daarna konden we nog even voldaan genieten van een populair frisdrankje. Teleurgesteld waren we daarbij echter wel: als Heren van Stand werden we compleet genegeerd door een paar marketentsters!!

De gesloten gelederen kregen later ook nog een flinke plens water over zich heen; gefluisterd werd zelfs dat daarom de sluiting van de afmeldbureaus met een halfuurtje werd uitgesteld.

Donderdag 22 juli: vanmorgen 'ontbraken' bij het binnenrijden van de stad vanwege de mist zelfs de kubussen, maar Joop stuurde zijn wagentje feilloos naar onze parkeerruimte. Bij de start hadden we slechts een minimaal oponthoud en gelukkig hoefden we vandaag slechts een halve bebouwde kom af te leggen om buiten de stad te komen. We wandelden op deze derde dag een groot gedeelte door Noord-Limburg, waarbij de volgorde van de plaatsjes waar we doorheen komen altijd weer een puzzel is. Het eerste dorp dat we aandeden was Malden en achtereenvolgens kwamen we door: Molenhoek, Mook, Plasmolen, Milsbeek en verder Breedeweg, Groesbeek en Berg en Dal.

De temperatuur was weer behoorlijk gestegen en daarom namen we in Milsbeek even de tijd voor een stoel en een drankje. Op deze 4-Daagse dag is de weg met de Zeven Heuvelen in het parkoers opgenomen. Op twee of drie uitzonderingen na betreft het voor de wandelaars meestal slechts vals plat. Alleen Groesbeek is zo'n dorp waar je het steeds warmer krijgt onder het wandelen en waarbij je eigenlijk niet in de gaten hebt dat je constant aan het klimmen bent en denkt dat je opgewonden raakt door de vele aanmoedigingen van het ruim voorhanden zijnde publiek. Deze donderdag staat daarom ook wel bekend als de dag van Groesbeek.

Frans wist dat ook en daarom had hij stelling genomen op een centraal punt in het stadje, goed voor zijn vriendenkring en hij heeft op die manier alweer een vriend teruggewonnen.

Voor ons lag het verzorgingspaviljoen een eind verderop bij het Canadees Militair Kerkhof. Vanaf daar konden we duidelijke de ceremoniële plechtigheden horen, die op deze dag tot de dagorde van veel militairen en burgers behoren.

Hierna volgde nog een flinke stijging, waarna bij Berg en Dal voor velen het grootste leed voor vandaag geleden was. Er restte ons nog een klein uurtje wandelen onder het lomper van statige loofbomen voordat we heel spontaan werden begroet door de Nijmeegse buurtbevolking die er duidelijk in geslaagd was om van deze doorkomst een buurt-happening te maken.

Voor ons bleef nog de ceremonie van afmelden en onze dagelijkse verfrissing op het terrasje niet ver van onze parkeerplaats.

Vrijdag 23 juli: vanmorgen hadden we geen last meer van de mist, maar nu waren er meer mensen op het idee gekomen om het wagentje op onze plek te deponeren. Maar met een beetje geduld vonden we nog een mooi stekje. Meer wandelaars waren ook iets vroeger op de been en daarom bedroeg onze wachttijd vandaag zeker 25 minuten!

We legden weer het hele traject af door de bebouwde kom, en daarbij was de verdwenen consumptietent voor velen een groot gemis. Ook al ben ik er nooit aangegaan, toch was deze plek jarenlang een zekere mijlpaal en gezellig intermezzo tijdens het saaie intro van de 3 laatste dagen.

Niet getreurd, we bereikten het natuurgebied rond het landgoed St. Walrick en langzaam groeide bij ons het besef dat we de dag en daarmee ook deze 4-Daagse tot een goed einde zouden brengen.

Wij krijgen vandaag ook twee keer verzorging, het eerste paviljoen stond in Overasselt en we kregen koffie, 2 broodjes, yogidrink of karnemelk, een banaan en een flesje sportdrank. Dus om af te vallen hoef je zeker niet aan de Vierdaagse te beginnen.

Na Overasselt volgden we de laatste jaren een kilometers lang traject over de Maasdijk tot aan de verkeersbrug. Daar staken we de Maas over om via Linden naar Beers te wandelen. Deze plaatsjes liggen op Brabantse grond en zeker Linden is beroemd omdat ze jaarlijks een ander onderwerp kiezen om het dorp mee aan te kleden en zo een leuke verpozing te bieden aan de wandelaars. Deze dag stond in het teken van 'Vreemde Vogels' die figuurlijk aardig werden uitgebeeld of hier en daar zelfs tot leven werden geroepen. Onze intocht en vertrek uit het dorp wordt altijd aangekondigd door telkens 2 personen in uniform uit het plaatselijke gilde.

De weg naar Beers loopt door het voormalige Kraayenbergse plasseengebied dat in de afgelopen jaren is uitge-

groeit tot een geweldige afgraving en waar in de toekomst een groot recreatiegebied zal ontstaan. Een aantal jaren geleden hebben de inwoners van Linden via een ludieke en gerichte actie tijdens de Vierdaagse ervoor gezorgd dat de eikenbomen langs de weg, die wij tijdens de 4-Daagse bewandelen, behouden zijn voor de toekomst. In Beers was het als altijd erg druk. Hier komen zowel de

militairen als de 50 km-wandelaars weer bij elkaar. De 50 km-wandelaars gaan daarna richting Haps om zich in Cuyk weer bij de overigen aan te sluiten. Wij gaan met de militairen vanaf Beers rechtstreeks naar Cuyk.

In Cuyk waren we even in de gelegenheid om Chris Klaasen en Lien te begroeten, maar door de haast van Piet en Joop raakte ik hen kwijt in het gedrang. Ook in 'ons gebruikelijke kroegje' vond ik het tweetal niet terug en ik waagde me eenzaam, maar niet alleen aan de overtocht en de gang naar ons laatste trefpunt bij Malden. Onderweg dacht ik nog even bij Trans-World terecht te zijn gekomen, maar het laatste bekertje karnemelk kwam toch echt uit de OLAT-koelkast. Ik moet het even zeggen: naast natuurlijk veel bekenden, zoals Willem, Aad, Sjaan en Martin, en voor mij minder bekenden, bestond de bezetting van de OLAT-posten dit jaar prominent uit de familie Ben van der Velden en Paula.

Na een kwartiertje te hebben gewacht in het Philipspaviljoen doken Piet en Joop weer op. Ze waren even bij de Chinees binnengewipt!

Versierd met een bos bloemen en een ballon trokken we daarna samen op naar de finish. De drukte was overweldigend en het bereiken van het Julianaplein werd een kunst op zich. Wij hadden de pech om in de smalle uitloop na de finish achter een kapel te wandelen die wegens succes om de haverklap meende te moeten stilstaan.

Maar, met enig geduld bereikten we toch de afmeldingslocatie en konden daar trots onze 'herinnering' aan deze 88^e 4-Daagse van Nijmegen in ontvangst nemen. Piet en Joop beiden voor de 17^e keer en mij resten nog 3 gangetjes voor een jubileummedaille. Als alles goed blijft gaan, hoop ik die ook nog eens te halen!

Het Graaf van Hornepad.

Een rondwandeling om Weert van 95 km lengte.

Midden in de winter begonnen wij, Martin en ondergetekende aan dit pad

Het was woensdag 21 januari 2004 met mooi zonnig weer. We gingen vroeg van huis en waren om half tien in Weert bij kennissen waar we ook konden overnachten.

Eerst natuurlijk koffie en alle nieuwtjes uitwisselen en dan om half elf starten met het Graaf van Hornepad. Het begint bij het N.S.-station. Eerst door de Weerter straten en dan al gauw naar het open landschap. Bij de Vliegenstraat gingen we niet linksaf maar rechtsaf ..tja, zo kom je wel aan de kilometers!

'De Krang', waar we doorheen liepen, is een mooi natuurgebied, waar we ook even een pauze namen op een bankje. Heerlijk die rust om ons heen, met herten die zich opgejaagd voelden omdat andere wandelaars ook het pad aan het bewandelen waren.

Hierna ging het ook even fout, dus weer een paar onbedoelde kilometers erbij!

Maar het was gelukkig mooi weer. In Swartbroek fotografeerde Martin de mooie molen uit 1849. Het kapelletje even verderop was duidelijk aan een restauratie toe. Verder ging het door de Tungerlerwallen naar Stramproy waar ons eindpunt was van die dag.

Na een telefoontje werden we opgehaald door onze kennis, het was inmiddels kwart voor vijf, net voor het donker werd.

De volgende morgen begonnen we weer in Stramproy aan het vervolg van het pad op de plek waar we gisteren geëindigd waren. Deze etappe ging ook vier kilometer door België. We liepen door het Staatsbos Grootbroek, een tamelijk nat gebied. Weer in Nederland, en aangekomen bij het vakantiepark 'Het Vosseven', bleek daar alles gesloten te zijn, dus geen koffie! Gelukkig hadden we zelf wat bij ons, we hadden er al rekening mee gehouden.

Al slingerend over mooie paadjes, langs mooie en duidelijke grenspalen, die nu met meer interesse werden bekeken, nadat we de verhalen van Piet Jansens hadden gelezen in het OLAT-blad.

Verder ging het door de Altweerderheide en al slingerend door bossen naar de IJzeren Man, een natuurgebied bij Weert, dat ons eindpunt van die dag was.

't Was weer een mooie wandeldag, hoewel het bewolkt was. We liepen door Weert terug naar ons logeeradres, ongeveer drie kilometers verderop.

De laatste dag al weer, en wat voor een dag..! Het had een beetje gesneeuwd zodat het landschap er prachtig bij lag en de zon scheen volop.

We begonnen bij de Landsteinerstraat en liepen even later langs de Sint Odakapel waar Martin een foto van maakte. We passeerden de Van Hornehoeve, een recreatieboerderij, om even later na de parkeerplaats te hebben overgestoken de prachtige besneeuwde hei te aanschouwen. De eerste keer dat ik dit pad liep was in september 1995, toen de hei prachtig bloeide. Zo zie je maar weer dat in elk jaargetij de wandeling mooi kan zijn.

Ook café 'Het Blaakven' bleek gesloten!

We liepen verder over paadjes en paden door het besneeuwde landschap naar café-restaurant "Wildenberg". Deze zaak was open en daar dronken we koffie met vlaai. Voor rasechte Achterhoekers een delicatessen! Vervolgens, al slingerend door het Weerterbosch, kwamen we aan in Laar waar we een lange pauze hielden op een bankje in de zon. De sneeuw was inmiddels bijna verdwenen. De laatste acht kilometer van het pad waren aangebroken, met nog een mooi stukje door de stad Weert. We namen nog even een kijkje in de grote kerk van Weert en constateerden dat het een prachtige kerk is met mooie gebrandschilderde ramen. Met de zon erop was het extra mooi!

We hadden een mooi pad afgerond, met droog weer, een afwisselend landschap met natte en droge bossen en paden langs grote en kleine beekjes, en het Grenskerkmonument. Kortom een pad dat de moeite waard was om te bewandelen.

De verloren stempelkaart werd ons een paar dagen later door een andere wandelaar opgestuurd! Mooi dat men toch die moeite neemt, hoewel er geen adres bij vermeld was voor een bedankje!

Was getekend: Willemien Hietland.

21e Internationale Kempische Wandeldagen 2004

Door: Henri Floor en Coos Verburg.

www.henrifloor.nl

Aan dit 3-daagse wandelevenement kan ook voor 2 dagen of 1 dag worden deelgenomen. Dit jaar was het warm tot zeer warm met temperaturen van 25 tot 31 graden. De eerste en laatste dag waren droog en zeer warm. Op de tweede dag was het tot half twaalf aangenaam weer. Daarna liep de temperatuur op. De tweede dag kenmerkte zich aanvankelijk door onweerachtig weer. Daarbij heeft het één keer zeer hard geregend.

Op vrijdag 6 augustus liepen we vanaf de start vanuit Sporthal de Kievit te Geldrop naar het Eindhovens kanaal.

Voor u gelezen:

* De overgebleven deelnemers aan de Nijmeegse Vierdaagse gingen op 23 juli om vier uur van start voor de laatste wandeling van 30, 40 of 50 km. De wandelaars deden onder meer Grave en Cuijk aan.

* De vroege starters kregen nog een uurtje regen. Daarna was het tot in de middag drukkend warm, met om een uur of twee een nieuwe wolkbreuk. "Het was een zwaar jaar", zei een van de lopers.

* Op de laatste wandeldag hielden 465 lopers het voor gezien, 39.711 wandelaars haalden de finish. Van de 44.638 wandelaars die dinsdag begonnen, vielen er in totaal 4927 uit. Dat is een recordaantal.

* Op de Via Gladiool, waar de lange wandeling vrijdag eindigde, werden de deelnemers toegejuicht door honderdduizenden toeschouwers, onder wie Erica Terpstra, voorzitter van NOC*NSF, en de ministers Karla Peijs van verkeer en Rita Verdonk van Vreemdelingenzaken. Elke wandelaar die via deze weg de stad binnenloopt, had minimaal één exemplaar van de langwerpige bloem in de hand. Sommige wandelaars dragen meerdere bossen mee en lijden zichtbaar onder het extra gewicht.

* Het grote aantal uitvallers is volgens de marsleiding en het Rode Kruis vooral te wijten aan het natte weer tijdens de eerste en tweede wandeldag. Onder de afhakers waren veel mensen die voor de eerste keer aan de Vierdaagse deelnamen. Volgens de organisatie is daarmee het bewijs geleverd dat de Vierdaagse bij uitstek een prestatietocht is.

Bij een hondenpension staken we de Hulsterbrug over. Daarna volgden we voornoemd kanaal in tegengestelde richting. Verderop volgden we het fraaie pad langs het riviertje de Rul of Kleine Dommel. Vlakbij de Collse watermolen was de eerste wagenrust.

We vervolgden ons pad in de richting van Eindhoven. Daarbij kwamen we eerst langs en door Tongelre. We liepen hier langs het Trafostation. Verderop liepen we vlak langs de spoorlijn. We hoorden een trein rijden, maar zagen die niet.

Daaruit concludeerden we dat we vrij dicht bij de splitsing waren, waar treinen uit Eindhoven naar Maastricht en Deurne rijden. Tongelre verlieten we door een natuurparkje met een grote vijver.

Bij een verkeersplein onder de Ringweg van Eindhoven liepen we even verkeerd. De routebeschrijving gaf aan dat we rechts moesten aanhouden in de richting van Nijmegen/Den Bosch. Op de eerste splitsing wees het bord Nijmegen/Den Bosch inderdaad naar rechts, maar bij de tweede splitsing wees dat naar links. En omdat de tweede splitsing niet vermeld stond meenden we nu links te moeten aanhouden in de richting van de aangegeven plaatsnamen Nijmegen/Den Bosch. We kwamen uit op het terrein van de Technische Universiteit. Hier informeerden we naar de aangegeven letters MMC die verderop in de parkoersbeschrijving stonden. Het bleek dat de letters stonden voor een ziekenhuis. Bij het verkeerd lopen hadden we drie wandelaars in ons kielzog meegezogen.

Toen we weer goed zaten, liepen we verder langs de meren: IJzeren Man en Karpendonkse Plas.

Uit de laatstgenoemde plas zagen we een man komen met lang haar en een kleine zwembroek aan. Na het wandelbos Eckart staken we de Europalaan over en na de Kleine Dommel te zijn overgestoken zetten we koers naar Nederwetten.

Verderop liepen we tussen buurtschap Heerendonk en het Heerendonksebos door. Het noordelijkste punt van de wandelroute was buurtschap Stad van Gerwen, dat tegen het Wilhelminakanaal aanligt.

Verder kwamen we door buurtschap Rullen en liepen westelijk langs de plaats Gerwen.

In Nuenen was de grote rust. Hier kwam het 25 km parkoers er weer bij. Want wij liepen de nog niet eerder genoemde afstand van 35 km. Hoewel, Coos liep deze dag met ons wandellid Wil van Coenen, die een paar extra ogen goed kan gebruiken, het 25 km parkoers.

Vanuit Nuenen liepen we naar buurtschap Het Broek. Dit was het minst mooie gedeelte van de hele 3-daagse. Er was een omleiding voor auto's ingesteld die een groot deel van dit traject volgde en het was er dus heel druk. Bovendien was het een weg zonder fiets- of voetpad.

Vlak voor buurtschap Het Broek voegde het 15 km-parkoers zich bij onze route. De 15 km-lopers kwamen vanuit buurtschap Heiderschoon gelopen. Bij buurtschap Luchen staken we het Eindhovenskanaal weer over en volgden het bosgebied van de Luchense Heide.

In de lus van de 35 km zaten grote open trajecten. Deze trajecten waren veelal zandwegen en hier was het echt bloedheet. Op een gegeven moment kwamen we bij een verzorgingspost, die eigenlijk alleen voor de 80- en 110 km lopers bestemd was. Maar wij werden er toch ook welkom geheten en konden er wat te drinken krijgen. Een bankje in de schaduw deed wonderen en zodoende konden we onze route tot een goed einde brengen.

Het IVV-nummer was 11499.

Met een GPS-apparaat hebben we elke dag de afstanden van deze driedaagse bijgehouden. Deze dag gaf het apparaat 39,7 km aan. Maar met een keer verkeerd lopen en een eventuele onnauwkeurigheid van het GPS-apparaat moet de tocht toch zeker 38 km lang zijn geweest. Deze langere afstand (dan 35 km) werd min of meer bevestigd door het verhaal van een wandelaar die de 25 km liep en waarbij zijn (of haar) stappenteller ongeveer 30 km aangaf.

Wij zullen echter niet klagen over een te lange afstand. Heel veel jaren hebben we geklaagd dat het parkoers te kort was, dus nu willen we niet klagen dat het te lang was. Je kreeg dus meer waar voor je geld.

Op zaterdag 7 augustus vervolgden we deze driedaagse. We volgden na de start de Kleine Dommel in tegengestelde richting als op de eerste wandeldag. Na het kas-

* Het Rode Kruis verrichtte in vier dagen tijd 3847 blaarbehandelingen en 1382 andere behandelingen. De 340 vrijwilligers gebruikten daarbij 18 kilometer leukoplast, 26 duizend gaaskompressen, 23.400 blarenprikkers, 35 liter jodium en 8700 paar handschoenen. bron: tweeevoeter

* In het Eindhovens Dagblad van Vrijdag 23 juli staan 3 OLAT'ers centraal. Het zijn Fon, Piet en Peter van Buul, resp. 47, 50 en 17 jaar oud. U raadt het al: moeder, vader en zoon uit hetzelfde gezin. Zij hebben net de dag van Groesbeek gelopen, waar ze ook op de camping staan. Vader Piet is overigens ook een fanatiek marathonloper: hij loopt dit jaar alweer zijn vijftigste marathon. Zoon Peter is militair in opleiding en zal in 2005 in een groep lopen, met rugzak en wapen. "Echt mooi" vindt hij. Ik ben het niet met hem eens, maar ik "moest" dan ook 30 jaar geleden als dienstplichtig militair!

* Misschien wel aardig te weten hoeveel "wandel"-woorden het "Van Dale Groot woordenboek hedendaags Nederlands" kent: wandel-wandelbuffet-wandelconcert-wandeldek-wandeldijk-wandelen-wandeletappe-wandelgangen-wandelhoofd-wandeling-wandelkaart-wandelmars-wandelpier-wandelpromenade-wandelschoen-wandelsport-wandelstok-wandeltempo-wandeltocht-wandelvakantie-wandelvierdaagse-wandelvoet-wandelvoordracht-wandelwagen.

In totaal 24 termen. Mocht u een leuke 25ste term weten, dan houden wij ons aanbevolen. En misschien krijgen we "Meneer Van Dale" wel zo ver, dat dat woord in de volgende editie van zijn woordenboek opgenomen wordt!

teelpark van Geldrop liepen we door een deel van het centrum op korte afstand van de Kleine Dommel. Verderop voerde ons pad over graspaden op korte afstand langs hetzelfde riviertje.

Buiten Geldrop staken we de A67-snelweg over en dwaalden over de Braakhuizense Heide. We wandelden langs vennen en na een uur werd de eerste wagenrust bereikt.

Dit bleek later ook de 3e- en laatste wagenrust te zijn. Bij deze eerste wagenrust ontlaadde zich een eerste regenbui. Toen de regen bijna was opgehouden besloten we verder te lopen. We staken heideveld Rederijk over, maar het bleek toch weer wat harder te gaan regenen, waarop we de paraplu weer tevoorschijn haalden.

Bij de Galgenberg passeerden we het Mosven. Daarna liepen we westelijk langs het grote Beuven. Bij de Hoenderboom uitgekomen, hielden we een rust op een bankje. We haalden een plastik zak uit ons rugzakje en legden deze op de natte bank. Bij de Hoenderboom stonden drie mensen en fietsen. Eén man had een fototoestel met een grote toeter erop, op een statief staan. Deze

stond opgesteld in de richting van vennen waar een heleboel vogels waren. We hoorden dat er zwarte ooievaars bij waren.

Na de Strabrechtse Heide kwamen we op de Somerense Heide en vervolgens langs het Witven.

Na de tweede wagenrust kwamen we, op weg naar Lierop, achtereenvolgens nog langs het Bontven, het Turkseven en het Meerven-gebied.

We liepen Lierop in en kwamen bij de grote RK-kerk. Indrukwekkend was het grote goudkleurige beeldhouwwerk dat op de top van de kerk staat.

In de nissen waren kapelletjes ingericht. Coos stak er een lichtje aan. Pal naast de kerk lag herberg De Koeckepanne. Omdat het op dat moment regende besloten we hier te rusten. We waren al behoorlijk nat. Nadat we een halve minuut op het overdekte buitenterras hadden gezeten, besloten naar binnen te gaan. Het was behoorlijk vol, maar er was nog wel een tafeltje vrij. Hoewel de pannenkoeken hier onvergetelijk lekker zouden smaken, kunnen wij dat niet bevestigen, omdat we alleen koffie namen.

Na de officiële rustplaats kwamen we bij een café waar talrijke (bekende) wandelaars zaten, die wij gemakshalve als "de drankploeg" willen omschrijven. Toen wij de finish bereikten kwam net een taxibusje aanrijden met daarin de hiervoor genoemde drankploeg. We verlieten Lierop en zagen hier Wil uit Vught, de wandelaar die Coos de eerste dag had vergezeld. Opnieuw werd hij nu door een dame begeleid. Hun tempo was op dat moment net iets te hoog voor ons, maar later zouden we ze alsnog treffen.

Buiten Lierop sloegen we voor een wit huis linksaf een zandweg in. Wij wisten nog van voorgaande jaren (b.v. 1996) dat als je de asfaltweg hier 50 meter verder volgde, je bij een huis uitkwam waar in de tuin een heleboel verschillende bouw- en kunstvoorwerpen stonden. Er stond een wensput, waarin verschillende (Nederlandse) munten lagen. Verder stond er een schuur vol met (lege) bierflesjes, waarop allemaal verschillende etiketten zaten. Achterin de tuin was een schuur, waarin alleen maar trommeltjes stonden met verschillende afbeeldingen. Maar dit bleek verleden tijd te zijn. De schuurtjes waren weggehaald en waarschijnlijk een niet zo makkelijk weg te krijgen apart bouwwerk was blijven staan.

Door bosgebied dwaalden we verder tot aan de derde wagenrust. Hier troffen we de blinde man met zijn begeleidster. Hier zat ook een oud-OLAT-voorzitter met zijn vrouw, die tegenwoordig een reisorganisatie runt. Hij is tot nog toe de enige bekende wandelaar die heeft aangegeven ons wandelverslag over de Europäischer Fernwanderweg E1 (Duitse LAW) gelezen te hebben op onze privé-website.

* In de "Apeldoornse Courant" van Donderdag 15 juli heeft Christa Prins het over jakkeraars en natuurgenieters tijdens de Apeldoornse Vierdaagse. Ze ziet er veel jakkeraars, want ze wordt door veel mensen ingehaald, en vraagt zich af of die mensen de bus moeten halen. Zij vindt -terecht!- dat je in Apeldoorn van de natuur moet genieten, en daar hebben die hardlopers" geen tijd voor! Tevens vindt ze de verandering in het parcours op de tweede dag, waardoor Paleis "Het Loo" eruit is, een verbetering: "Die rijkeluiwent heb ik nu wel genoeg gezien." Christa, houd er vel rekening mee, dat "Het Loo" er volgend jaar weer inzit, dit gebouw lag namenlijk vanwege de gewijzigde start bij de Victoria Boys "een brug te ver".

Nog een leuk groepje werd er gesignaleerd: De Grolse Wa(n)tjes. Grols omdat ze uit Groenlo komen, de nieuwe hoofdvestiging van deze bierbrouwerij en wa(n)tje: "...dat zien we aan het eind van de week wel".

* In het Eindhovens Dagblad van Dinsdag 10 augustus staat een wandelaarster centraal, die al meer dan 132.000 kilometer gewandeld heeft, "net zoveel als 'n ander auto rijdt". Zou je met zo'n "curriculum vitae" nog aan andere hobby's toekomen? Haar man vindt het overigens niet erg, want die vergezelt haar naar alle tochten.

*Op de Olympische Spelen in Athene behaalde de Italiaan Ivano Brugnetti Goud bij de 20 km snelwandelen in 1.19.40. Het Zilver was voor Francisco Fernandez 1.19.45 Brons behaalde de Australier Nathan Deakes in 1.20.02

Daarna was het nog 5 km naar de finish. Het IVV-nummer was 11500.

Ons GPS-apparaat gaf aan dat de etappe 36,2 km lang was. Van de 8 uur en 20 minuten die we onderweg waren, hadden we 6 uur en 50 minuten gelopen en anderhalf uur totaal gerust. De gemiddelde wandelsnelheid bedroeg 5,3 km per uur, terwijl het overal gemiddelde 4,3 km per uur bedroeg.

Zondag 8 augustus was alweer de laatste dag van deze driedaagse. We verlieten de start in westelijke richting. Door de wijk Hulst kwamen we in het gebied dat bekend staat als Zes Gehuchten. Tegenwoordig worden er in dit deel van de gemeente Geldrop huizen gebouwd.

Na buurtschap Genoehuis bereikten we de eerste wagenrust. We staken de A67-snelweg over en kwamen daarop vlakbij buurtschap Achtereind. Bij de Vorstervoortse Hoeve verlieten we de asfaltweg weer en dwaalden verder over zandwegen en -paden.

In de omgeving van de Grevenschutven voerde ons pad over een minuscuul klein pad een heideveld op. We staken de A67-snelweg weer over en daarop werd de tweede verzorgingspost bereikt. Door de bossen en over heidevelden dwaalden we in de richting van Heeze. Daarbij kwamen we eerst nog door buurtschap Muggenberg. In het centrum van Heeze was het weer loeiheet. We vonden in een parkje een bankje in de schaduw en hielden hier een rust van een half uur.

We zaten hier een grote dip te verwerken, want we vielen hier zelfs enige keren in slaap. Maar door een verkeerde en ongebruikelijke zithouding schrokken we dan weer wakker.

Bij de officiële rust in Heeze aangekomen in café-restaurant De Gouden Leeuw zat "de drankploeg" vrolijk buiten op een overdekt terras. Later hoorden we nog dat een taxi voor hen werd besteld voor half drie.

Bij het verlaten van Heeze benutten we elk schaduwplekje, dat door huizen werd veroorzaakt. We staken de Groote Aa over en

sloegen even later van de verkeersweg die naar Sterksel liep af. Door bosgebied liepen we naar kasteel Heeze. We staken de Kleine Dommel over en bereikten daarop het natuurgebied van de Strabrechtse heide. Langs het westelijke gedeelte liepen we naar de laatste wagenrust bij het ANWB-gebouw te Geldrop.

Maar onderweg daarheen hadden we tot twee keer toe een parkoerswijziging. De eerste keer kwam dat vermoedelijk doordat we een traject van een laarzenpad moesten volgen. En door de regen van de voorgaande dag zal dit pad wel onbegaanbaar zijn geworden voor de gewone wandelaar. De tweede parkoerswijziging kwam waarschijnlijk om een gedeelte van het teveel lopen bij de eerste parkoerswijziging goed te maken.

Na de laatste wagenrust staken we de A67-snelweg over en voerde het parkoers gedeeltelijk nog fraai langs de Kleine Dommel. Daarbij liepen we trajecten van de eerste wandeldag tegengesteld. Het IVV-nummer was 11501.

Tot half twaalf was het lekker wandelweer geweest. Daarna kwam de zon pas goed door en steeg de temperatuur naar 30 graden. Het GPS-apparaat gaf deze dag een eindstand aan van 35,76 km. Van de 8 uur en 45 minuten die we onderweg waren geweest bedroeg de rusttijd één uur en driekwartier.

Het was weer een geslaagd driedaags wandelfeest geweest. Als het enigszins kan, zijn we er de komende keer weer bij.

Van 5 t/m 7 augustus 2005 wordt deze driedaagse dan voor de 22e keer georganiseerd. De nieuwe folder is al uit.

Wat ons hierin opviel was, dat de prijzen ten opzichte van 2004 met ruim 30% zijn gestegen.

De parkoersbeschrijving van de Kempische wandeldagen behoort in het algemeen tot de beste van de drie- en/of vierdaagse wandeltochten. Vooral de tussenafstanden zijn heel bijzonder. Jammer was het, dat dit jaar nog al eens wat mankeerde aan die parkoersbeschrijving. Zeker viermaal stond ergens r.a. in plaats van l.a. of omgekeerd.

Verder was de omschrijving vaak aan de korte kant. Heel weinig werd een straatnaam vermeld. Je maakt toch een parkoersbeschrijving voor de wandelaars die in dat gebied niet of niet goed bekend zijn. Eenmaal stond "r.d. bij sirene".

Het bleek te gaan om een paal waar wel eens een sirene luidt. Wat ons betreft mag de omschrijving wat uitbreider, vooral daar waar op de regel anders een deel van de regel wit is.

De herinnering, die je op de derde dag na afloop van de tocht krijgt, vinden wij persoonlijk heel erg mooi. Bij de eerste, de vijfde en de tiende keer krijg je een medaille met lint. Voor de overige keren krijg je een button met daarop een gemeentewapen. Tot nog toe zijn in deze serie verschenen, buttons met de wapens van Geldrop, Mierlo, Heeze, Nuenen, Eindhoven, Lierop, Leende, Waalre, Someren, Maarheeze, Sint Oedenrode, Son, Valkenswaard, Asten, Heeze/Leende, Best, Budel, Helmond en Geldrop/Mierlo.

Een roos met een gouden strik

Rudie en Alma van Hardeveld

Vorig jaar in Hattemmerbroek had ik mij al voorgenomen om op 26 juni af te reizen naar 't Harde. De wandelsportvereniging Wipstrikkwartier organiseerde daar een Jubileumtocht ter ere van het 40 – jarige bestaan.

Een losse flodder

Rudie, mijn vader, strikte ik, lekker luxe, als privé-chauffeur. De ontvangst bij het Protestants Militair Tehuis De Knobbel in 't Harde was zeer vriendelijk. Ruime parkeergelegenheid en een vlotte inschrijving. Voor de organisatie had ik nog een stukje van de Recreatiekrant Veluwe meegenomen. De tocht stond fout vermeld in de agenda, op 26 mei i.p.v. 26 juni. Het was toch echt goed doorgegeven. Zo zie je maar weer, iedereen schiet wel eens een losse flodder.

Het startschot

Bij vertrek werd ons een prettige wandeling toegewenst. We werden niet afgeschoten, maar wel gelijk getroffen door de stilte en de schoonheid van landgoed Welna. Na de splitsing, Rudie liep 30 km, ging ik alleen door op de 40. De bepijing was mede door de vervolgpijen uitstekend. Via een afwisselend parcours kwam ik al snel bij camping De Wildhoeve. Vlug langs de vriendelijke controle en weer door.

De vuurlinie

Over de Tongerense heide ging het langs een paaltjesroute. Rood, dat is verdacht. Heeft hier een veldslag plaatsgevonden? Af en toe werd ik bestookt door rondvliegende zwarte projectielen. Dit waren mestkevers. Trouwens, ik had hier prachtige vergezichten met hier en daar bloeiende dopheide. Wie denkt dat het alleen droog is op de heide, vergist zich. De pantserdivisie van de groene baretten, kikkers, lieten hun salto vanuit een ven ver over de heide klinken. Een eind verder bovenop een heuvel, kreeg ik een hele flauwe bocht. Prachtig dit Zwolse grapje van de parcoursbouwer, de Peperbus was hier niet bij nodig.

Linke soep

Langs de kabbelende Tongerense beek liep ik een alom bekende puzzelplaats op de Veluwe binnen. Via de Schietbaanweg en de Schotweg arriveerde ik veilig bij WIOS. Aangezien ik het militaire geweld overleefd had, had ik wel trek. Nee, dit keer geen boerenkool. Het duurde even voordat de 'bloederige' tomatensoep warm was, maar het was de moeite van het wachten waard. Perfect om de rust bij een wandelorganisatie te plannen. Ook hier weer een vriendelijke controle en bediening. WIOS is trouwens aangesloten bij de OWB en de Wipstrikkers bij de KNBLO. Over samenwerken gesproken!

Operatie meloen

Na de rust werd er een stukje gelopen over het Maarten van Rossumpad. Nog even over een heideveld en een lang fietspad. Onderweg hoorde ik wat wandelaars klagen over het feit dat er een witte pijl op een wit hek hing en het gebrek aan actie? Hoezo, ik gebruik mijn ogen en oren en heb al helemaal geen gebrek aan actie gehad. Trouwens, het voorstel voor de actie die ik in gedachten had, een vuurpeloton, was toch iets te veel van het goede. Voor sommige mensen is het nooit goed. Leuk was ook het donkere beukenbosje en af en toe hoorde ik wat muziekklanken. Voordat ik het in de gaten had, stond ik al bij de meloenpost. Dat is een keer wat anders dan die eeuwige appel. Een medewerker stond hier al vanaf 9.30 uur meloenen te onthoofden. Het zou nog wel even duren voordat hij met het laatste slachtoffer klaar was. Rudie kreeg hier sinaasappelpartjes, hij verdraagt geen meloen. Wat een service van de organisatie.

Op de plaats rust

Op 39,5 km was het veters uit de strik en einde oefening. Het grootste gedeelte van de middag was er een muziekkorkest, schinken en een grabbelton voor de kinderen. Genoeg entourage. De eerste telling leverde een deelnemerstal op van over de 800 wandelaars. Ze kwamen uit alle windstreken. Het hoge noorden, het Bourgondische zuiden, het rustieke oosten en het drukke westen.

Deze kanjers die zich vrijwillig in de vuurlinie durfden te begeven! Kortom, de Wipstrikkerjubileumtocht op deze zonovergoten dag was een schot in de roos:

EEN ROOS MET EEN GOUDEN STRIK!!

OLAT PROGRAMMA

11 SEPTEMBER VRIJWILLIGERSDAG

17 T/M 21 SEPTEMBER INWANDELING AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

18 SEPTEMBER LICHTSTAD AVONDWANDELING EINDHOVEN

25 – 26 SEPTEMBER CLUBWEEKEND GEROLSTEIN

17 OKTOBER 1^E TOCHT 38^E WINTERSERIE

23 OKTOBER CLUBREIS GR 512